

Νέα χωρίς σύνορα

Σχολείο Νέας Ελληνικής
Γλώσσας
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο
Θεσσαλονίκης

Νέα από τη Θεσσαλονίκη και όλον τον κόσμο

Επιμέλεια συνολικής έκδοσης
Μαίρη Μαργαράνη

Ειδικό Αφιέρωμα στους καθημερινούς ήρωες και ηρωίδες, στην τέχνη και στην εθνογαστρονομία

Περιεχόμενα

Καθημερινοί/ές ήρωες και ηρωίδες

Haruki Murakami * Ήρωες γονείς * Jane Austen * Yuan Longping * Hua Mulan

Τέχνη
* Bawang Bie Ji («Αντίο παλλακίδα μου»): Μια υπέροχη ιστορία από τον κινέζικο κινηματογράφο * Το κινέζικο θέατρο σκιών * Η κινέζικη ταινία «Δεν είμαι ο θεός του φαρμάκου» * Οι ιαπωνικές ταινίες κινουμένων σχεδίων Άνιμε * Η Ένωση Ιθαγενών Χορευτών της Αυστραλίας Bangarra

Εθνογαστρονομία
Strong Zero * Η κουζίνα στην αρχαία Αίγυπτο * Η ελαφριά διατροφή στην Κίνα * Το κινέζικο παραδοσιακό φαγητό Goubuli-baozi * Hotpot: το φαγητό των Bang Bang και των βαρκάρηδων στην κινέζικη πόλη Chongqing

Αθρογράφοι (επίπεδο Γ1, ακαδημαϊκό έτος 2021-2022):

Binxiang Weng (Κίνα), Hongxin Liu (Κίνα), Rong Jianwen Tianxin (Κίνα), Ko Shiratori (Ιαπωνία), Xinyue Qiu (Κίνα), Ahmed Elshora (Αίγυπτος), Despina Joannidis (Αυστραλία)

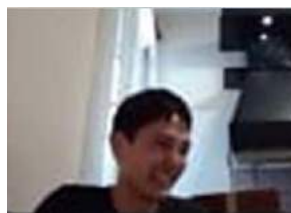
Καθημερινοί/ές ήρωες και ηρωίδες

Χαρούκι Μουρακάμι (村上 春樹)

Κο Shiratori, Ιαπωνία

Ο μοναδικός σύγχρονος Ιάπωνας συγγραφέας που έχει δυνατότητα να βραβευτεί με Νόμπελ Λογοτεχνίας είναι ο **Χαρούκι Μουρακάμι** (村上 春樹). Είμαι ένας από αυτούς που γοητεύθηκαν από τα έργα του από τα βάθη της καρδιάς, και ταυτόχρονα αυτός αποτελεί τον δικό μου σύγχρονο ήρωα.

Ο Χαρούκι Μουρακάμι γεννήθηκε στο Κίτο στις 12 Ιανουαρίου 1949 από γονείς φιλόλογους. Επιπλέον ο πατέρας του ήταν Βουδιστής ιερέας.

Σπούδασε δραματικές τέχνες στο Τόκιο, όπου γνώρισε και παντρεύτηκε πολύ νωρίς την συμφοιτήτριά του Γιόκο. Μετά την αποφοίτησή τους άνοιξαν ένα δισκάδικο και στη

συνέχεια ένα τζαζ κλαμπ. Παράλληλα έγραφε και μετάφραζε έργα δυτικών συγγραφέων, όπως τα έργα του F. Scott Fitzgerald και του Raymond Chandler.

*Ένα απόσπασμα ενός μουσικού περιοδικού που παρουσίαζε το τζαζ κλαμπ του Μουρακάμι.

Έρθα σε πρώτη επαφή με τα έργα του, όταν ήμουν στο γυμνάσιο. Εκείνη την περίοδο, η μητέρα μου μου δάνειζε πολλά λογοτεχνικά βιβλία, που περιλάμβαναν τα έργα του

Μίλαν Κούντερα, του Τζωρτζ Όργουελ κ.ά. Αλλά κανένας συγγραφέας δεν με τράβηξε τόσο όσο ο Μουρακάμι

Υπάρχουν πολλαπλοί λόγοι για τους οποίους αγαπάω τα έργα του. Το στυλ της διατύπωσης είναι πολύ μοναδικό. Το εμπνεύστηκε, κυρίως, από Αμερικανούς συγγραφείς, ενώ εισάγει στην ιαπωνική λογοτεχνία ένα ιδιαίτερο χιούμορ. Πάνω από όλα, ωστόσο, λατρεύω την τρυφερή ματιά, με την οποία βλέπει ισότιμα όλους τους ήρωες στα έργα του. Παρόλο που πολύ σπάνια δίνει συνέντευξη τύπου και δεν έχει λογαριασμό σε κανένα μέσο κοινωνικής δικτύωσης, ο Μουρακάμι δεν διστάζει να δηλώνει τη γνώμη του με τον δικό του τρόπο, όταν το νιώθει ως υποχρέωσή του.

Όταν κλιμακωνόταν ο βομβαρδισμός από τον στρατό του Ισραήλ κατά της Γάζας το 2009, έκανε ομιλία στην Ιερουσαλήμ, καθώς είχε επισκεφτεί το Ισραήλ, για να λάβει το «Βραβείο Ιερουσαλήμ». Σε εκείνη την ομιλία, κατέκρινε την επιθετική στάση του Ισραήλ και δήλωσε ότι συμπαραστέκεται στους ευάλωτους ανθρώπους στην Παλαιστίνη. Θεώρησα ότι αυτή η δήλωση ήταν αρκετά θαρραλέα, αφού σίγουρα ήξερε ότι θα χάσει χιλιάδες οπαδούς του στο Ισραήλ.

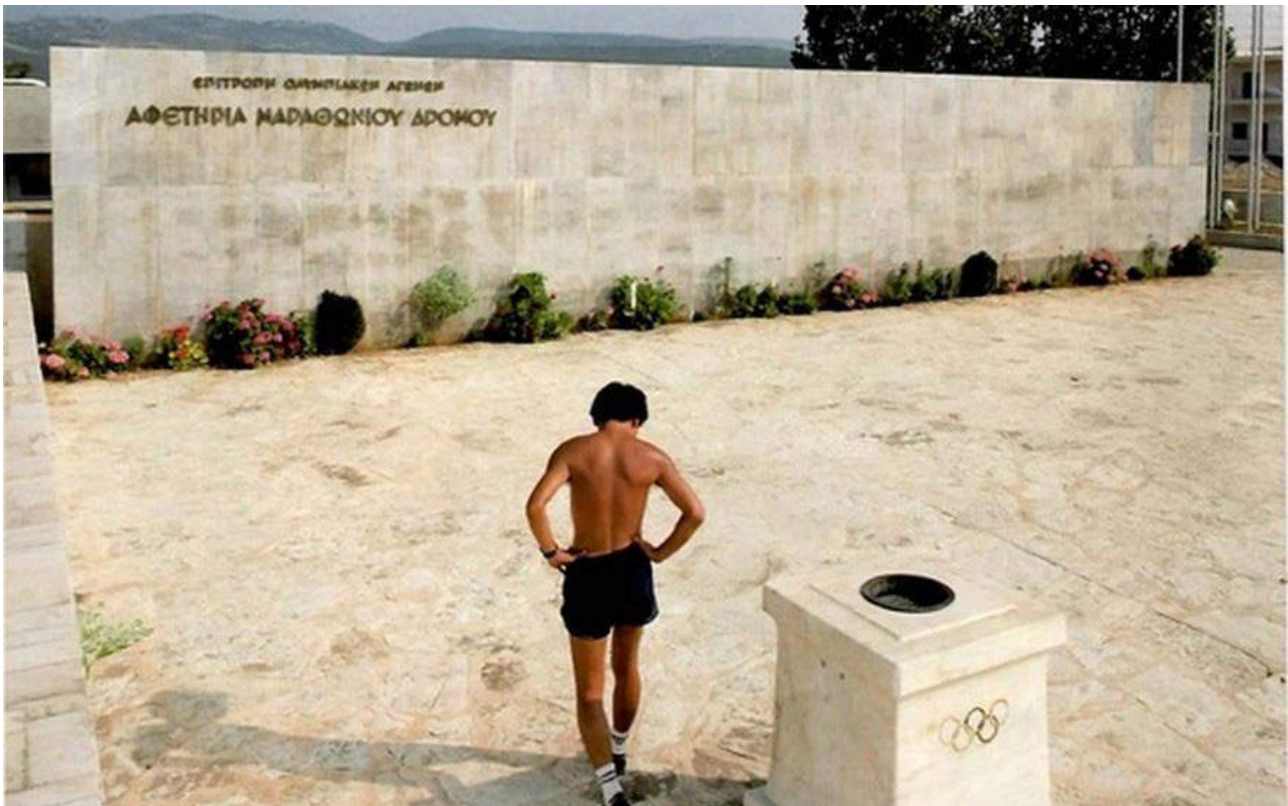

Τέτοια κριτική στάση κατά της εξουσίας με έκανε να συμπαθήσω τον Μουρακάμι περισσότερο και να νιώθω ότι

θα ήθελα να βρίσκομαι πάντα στο πλευρό των ευάλωτων ανθρώπων και όχι στο πλευρό της εξουσίας.

Ο Μουρακάμι έχει μείνει στην Ευρώπη από το 1986 μέχρι το 1989. Παρόλο που το ορμητήριό του ήταν η Ρώμη, επισκεφτόταν πολλά μέρη της Ελλάδας για τέσσερα συνεχόμενα χρόνια: την Αθήνα, τις Σπέτσες, την Κρήτη, την

Μύκονο, την Πάτρα, την Καβάλα, τη Μυτιλήνη, τη Ρόδο και το Άγιο Όρος. Έγραψε τις δικές του εμπειρίες από την Ελλάδα σε ένα δοκίμιο, το οποίο δυστυχώς δεν έχει ακόμα μεταφραστεί στα Ελληνικά.

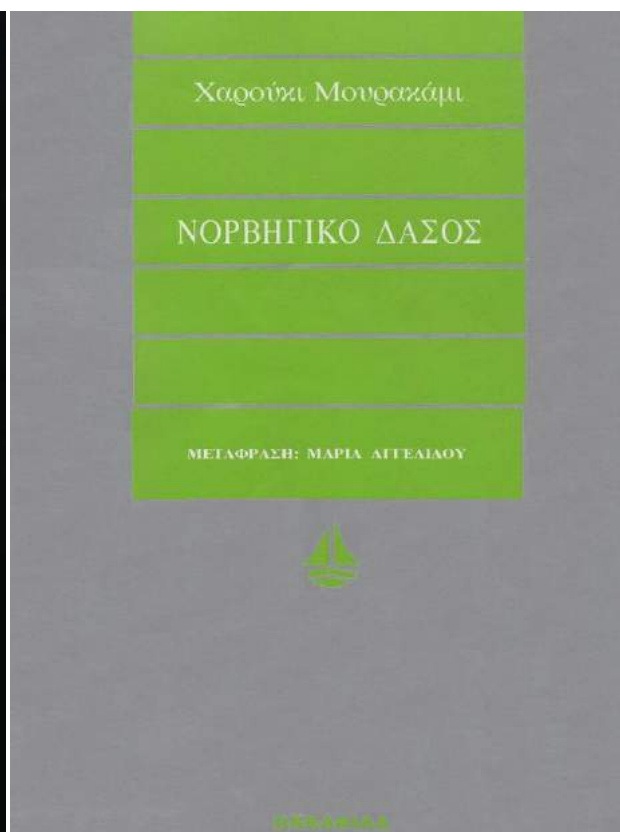

Αξίζει να σημειωθεί ότι το *Νορβηγικό Δάσος*, ένα από το πιο διάσημα έργα του, ολοκληρώθηκε, καθώς ο Μουρακάμι έμεινε στη Μύκονο όλο τον χειμώνα το 1987. Παραδέχεται στο δοκίμιο ότι ήταν δικό του «λάθος» να επισκεφτεί τα νησιά της Ελλάδας, κυρίως κατά την διάρκεια του χειμώνα, για να αποφύγει την πολυκοσμία των τουριστών. Από την άλλη πλευρά, οι πολύπλοκοι χαρακτήρες που έχουν οι Έλληνες, εντυπωσίασαν τον Μουρακάμι.

- Όπως, πάντα πιστεύω, ότι οι Έλληνες είναι πραγματικά σοβαροί άνθρωποι. Ειδικότερα οι διανοούμενοι σκέφτονται πάντα κάτι σοβαρά. Υπάρχει επίσης μια τάση να συλλογίζονται τόσο

πολύ, που κολλάνε σε έναν σκοτεινό κόσμο. Ενώ νιώθουν περήφανοι για τη δική τους λαμπρή ιστορία, φαίνονται να γίνονται διχαστικοί και ζοφεροί, κάθε φορά που σκέφτονται τα πραγματικά προβλήματα της χώρας.

- Εάν μείνεις στην Ελλάδα για μεγάλο χρονικό διάστημα, αρχίζεις να νιώθεις λυπημένος για αυτή τη μικρή πανέμορφη χώρα, που μερικές φορές έχει επηρεαστεί από τη βαρύτητα αυτής της ιστορίας. Φυσικά, η συμπάθεια είναι άδικη. Αλλά τελικά, νιώθω απλώς θλίψη.

Ο Μουρακάμι ξαναεπισκέφθηκε την Ελλάδα το 2005, για να ξανασυναντήσει τους ανθρώπους που είχε γνωρίσει κατά τη διάρκεια της διαμονής του τη δεκαετία του '80.

文武: η μητέρα μου – η δική μου ηρωίδα

Binxiang Weng, Κίνα

Στο μυαλό μου, χωρίς δεύτερη σκέψη, η πρώτη ηρωίδα είναι η μητέρα μου. Το 1998, οι γονείς μου παντρεύτηκαν. 2 χρόνια μετά, γεννήθηκα εγώ. Ήταν η καλύτερη οικογένεια στον κόσμο, νόμιζα. Αλλά έξι χρόνια μετά τον γάμο, η

μητέρα μου χώρισε με τον πατέρα. Πήρε μόνο πολύ λίγα λεφτά, μερικά κοσμήματα, και βεβαίως, εμένα. Εκείνη τη στιγμή δεν είχαμε σπίτι να μένουμε. Ταυτόχρονα δεν είχαμε αρκετά λεφτά να ενοικιάσουμε κάποιο διαμέρισμα. Δηλαδή

έπρεπε να μένουμε στα σπίτια των συγγενών μας. Από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή έμενα στο σπίτι κάποιου συγγενή και το Σαββατοκύριακο πήγαινα στο σπίτι του παππού και της γιαγιάς. Μόνο την Κυριακή το βράδυ έβλεπα τη μαμά μου. Γιατί η μητέρα μου δούλευε σε ένα τουριστικό πρακτορείο σε ένα άλλο νησί απέναντι. Δηλαδή δεν είχε καθόλου χρόνο να με φροντίζει.

15 χρόνια μετά έμαθα ότι η μητέρα μου έδινε λεφτά στους συγγενείς στο σπίτι των οποίων έμενα, για να μου μαγειρεύουν ένα ολόκληρο κοτόπουλο κάθε βδομάδα. Επειδή η μητέρα μου φοβόταν ότι το φαγητό μου δεν ήταν αρκετά καλό, έδινε λεφτά στους συγγενείς μας και τους παρακαλούσε να με φροντίζουν καλύτερα. Επειδή ακόμα δεν ήταν σίγουρη, αν ήμουνα καλά, ερχόταν στο νησί που ζούσα να με βλέπει, όποτε μπορούσε.

Ένα βράδυ, όταν ήμουν περίπου 10 χρόνων, είχα πυρετό, αλλά δεν ήταν πολύ σοβαρό. Όμως, οι συγγενείς τηλεφώνησαν στη μητέρα, και μετά, μου είπε ότι θα έφτανε αμέσως. Εκείνη τη στιγμή, δεν υπήρχε κανένα ανοικτό πορθμείο, γιατί ήταν περίπου μεσάνυχτα. Αλλά η μητέρα

πάντα έχει τον τρόπο της. Νοίκιασε ένα μικρό σκάφος και διέσχισε τη θάλασσα για μισή ώρα, που ήταν πάρα πολύ επικίνδυνο. Ήταν απίστευτο για μένα να τη δω στο νοσοκομείο.

Κατάλαβα ότι έτσι είναι η μητέρα. Είναι μαλακότερη από το νερό, και παράλληλα σκληρότερη από το σίδηρο. Η τυπική Κινέζα γυναίκα, η οποία κάθε μέρα τρώει μόνο ρύζι και λαχανικά για φαγητά, τελικά εξοικονόμησε αρκετά χρήματα, για να αγοράσει ένα μεγάλο διαμέρισμα, για να μένουμε. Έτσι, τώρα έχουμε ένα σπίτι. Για να ξέρετε, είναι πολύ σπάνιο για μία Κινέζα γυναίκα να αγοράσει κάποιο σπίτι μόνη της. Αλλά η μητέρα μου τα κατάφερε! Από τα παιδικά μου χρόνια η μητέρα μου είναι πάντα η πρώτη ηρωίδα στο μυαλό μου. Και μέχρι τώρα είναι έτσι!

Μερικές φορές, όταν σκέφτομαι για το κοτόπουλο, για το οποίο πλήρωνε η μητέρα μου στους συγγενείς, δάκρυα τρέχουν από τα μάτια μου. Καταλαβαίνω ότι δεν είναι απλώς ένα κοτόπουλο, αλλά η αγάπη μιας μητέρας για τον γιο της.

Ο ήρωας της καρδιάς μου

Xinyue Qiu, Κίνα

Όταν αναφερόμαστε σε ήρωες, κάποιος σκέφτονται τους στρατιώτες ή τους αστυνομικούς, και κάποιος άλλοι σκέφτονται τους επιστήμονες. Αλλά ο πρώτος άνθρωπος που σκέφτομαι εγώ είναι ο πατέρας μου. Ο πατέρας μου είναι ένας κοινός, ένας συνηθισμένος άνθρωπος, που μεγάλωσε σε ένα μικρό κινέζικο χωριό, το Αηηυί.

Η οικογένειά του ήταν πολύ φτωχή. Έχει τρία αδέρφια. Και έτσι η οικογένειά του δεν είχε την οικονομική δυνατότητα να τον αφήσει να σπουδάσει. Αν και οι βαθμοί του στο σχολείο ήταν εξαιρετικοί, εγκατάλειψε τις σπουδές του, για να δουλέψει σε ένα εργαστάσιο. Θυμάμαι εκείνη την εποχή, ήμουν περίπου πέντε ή έξι χρονών. Ο πατέρας μου γύριζε στο σπίτι τόσο αργά και τόσο κουρασμένος κάθε μέρα και είχε σκόνη στα μανίκια και στον γιακά των ρούχων του. Όμως, επέμενε να διαβάζει μέχρι τα μεσάνυχτα και κοιμόταν πολύ λίγο. Διάβαζε βιβλία σχετικά με τους νόμους, που τον ενδιέφεραν πολύ. Ύστερα, πήρε μέρος στις νομικές εξετάσεις και πήρε την πρώτη θέση. Αυτό είναι σχεδόν απίστευτο για κάποιον που δεν είχε πάει ποτέ στο πανεπιστήμιο, δεν είχε δασκάλους ούτε χρόνο και ήταν εντελώς αυτοδίδακτος. Όταν

έγινε ένας πραγματικός δικηγόρος, δεν εγκατάλειψε ποτέ την αυτοεκπαίδευσή του. Όταν γύριζε στο σπίτι, ακόμα διάβαζε μέχρι αργά. Αργότερα, πήρε μέρος σε διάφορες επαγγελματικές εξετάσεις και τελικά κατάφερε να πραγματοποιήσει το όνειρό του. Αν και από μικρός δεν είχε λάβει την εκπαίδευση που ήθελε, έμαθε να μαθαίνει σε ολόκληρη τη ζωή του. Έτσι, δίνει αρκετή έμφαση στην εκπαίδευσή μου. Συχνά μου μιλούσε πολύ. Μου μιλούσε για την ζωή, για τη σκέψη. Μου έλεγε να παραμένω ασιόδοξη, να είμαι πάντα ειλικρινής, ευγενική και γενναία. Στην καρδιά μου, αυτός είναι ένας υπεύθυνος άνθρωπος με πολλές αρετές. Θαυμάζω πολύ τα προσωπικά προσόντα του και το πνεύμα του να μαθαίνει πάντα. Έτσι, αυτός είναι ο δικός μου ήρωας.

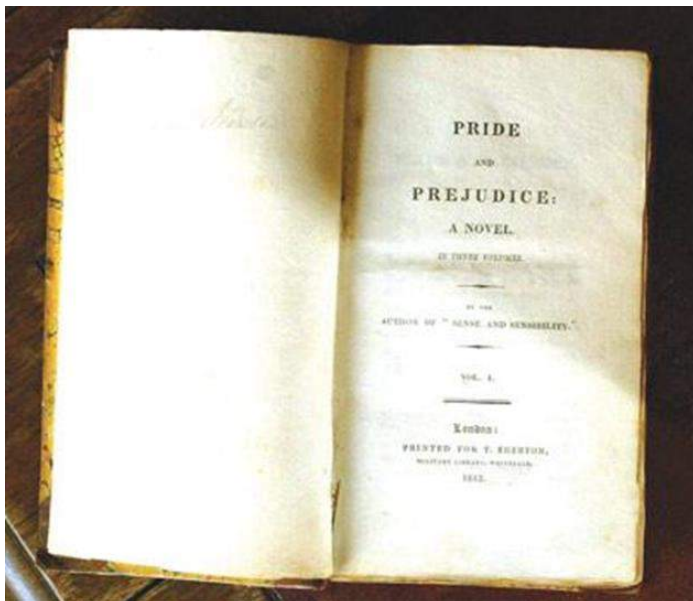
Jane Austen

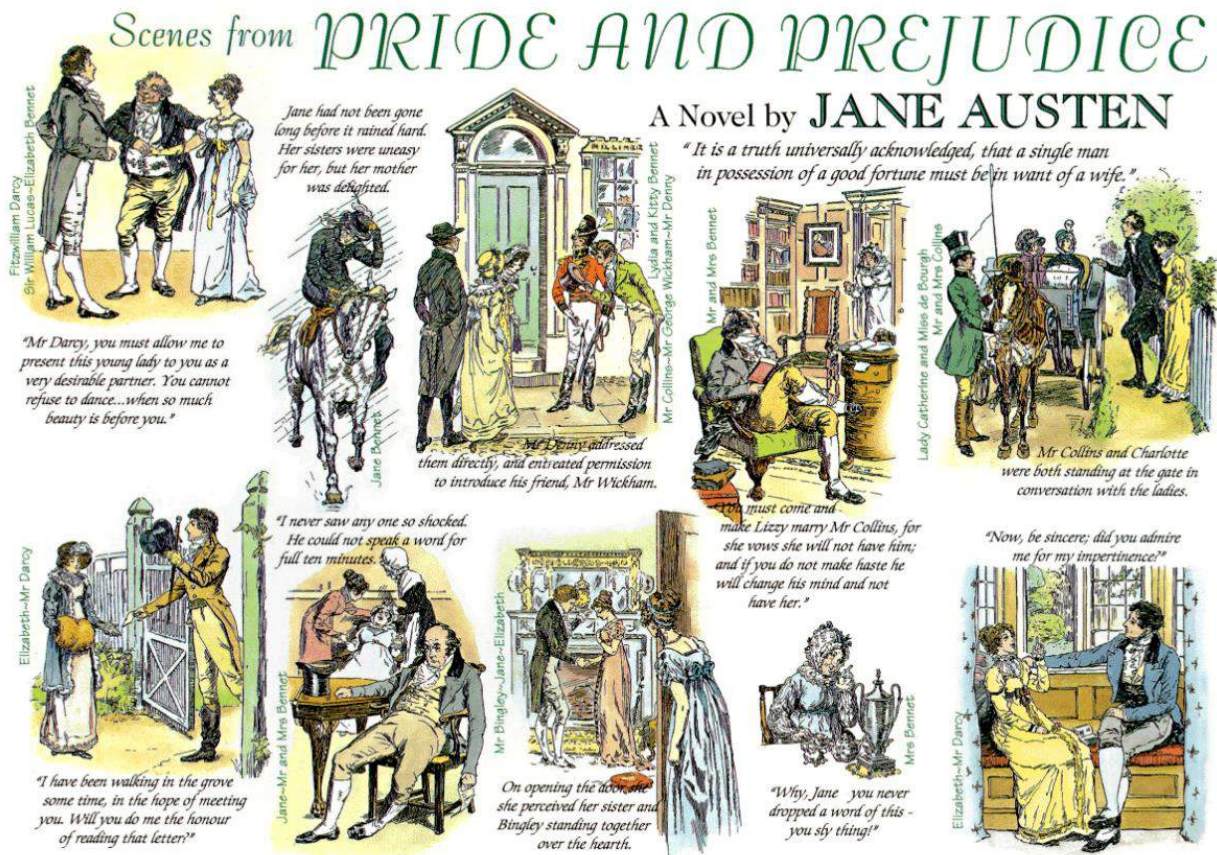
Despina Joannidis, Αυστραλία

Για μένα η Jane Austen που έγραψε το μυθιστόρημα με τον τίτλο *Pride and prejudice* (Περηφάνεια και προκατάληψη) είναι η ηρωίδα μου.

Έχω δει διάφορα έργα της Jane Austen. Το μυθιστόρημα *Περηφάνεια και προκατάληψη* γράφτηκε το 1813 στη Βόρεια Αγγλία.

Αναφέρεται, μεταξύ άλλων σε μία κοπέλα, που ήταν μία από τις πέντε κόρες μιας οικογένειας από τη μεσαία τάξη, που αντιστέκεται στις παραδόσεις της εποχής της.

Αν και ήταν μία κοπέλα του 1800, ο χαρακτήρας της είναι ο χαρακτήρας μιας σύγχρονης γυναίκας, που έχει ευφυΐα, νοημοσύνη, ανεξαρτησία, σοφία και θέλει να παίρνει τις δικές της αποφάσεις και να παντρευτεί αυτόν που αγαπάει.

Yuan Longping

Hongxin Liu, Κίνα

Ο ήρωας που έρχεται στο μυαλό μου είναι ο Yuan Longping, ένας ειδικός του υβριδικού ρυζιού. Δεν είναι ήρωας μόνο για την Κίνα, αλλά και για όλο τον κόσμο.

Το 1953, ο Yuan Longping δίδασκε σε μια Γεωργική Σχολή μετά την αποφοίτησή του. Μια μέρα, βρήκε κατά σύμπτωση ένα ειδικό ρύζι στο χωράφι. Έτσι άρχισε να διεξάγει έρευνα για το ρύζι. Ο Yuan Longping θεώρησε αυτό το ιδιαίτερο ρύζι ως κάτι ιδιαίτερα ελπιδοφόρο, επειδή εκείνη την εποχή πολλοί άνθρωποι στην Κίνα υπέφεραν ακόμα από πείνα. Πήρε το συγκεκριμένο ρύζι και συνέχισε να πειραματίζεται. Τη δεκαετία του 1960, η Κίνα δεν διέθετε προηγμένη τεχνολογία και κανείς δεν μπορούσε να τον καθοδηγήσει. Μερικές φορές διάβαζε στους ορυζώνες, και τότε οι άνθρωποι δεν τον καταλάβαιναν και νόμιζαν ότι ήταν τρελός. Έτσι πήρε έναν πολύ δύσκολο δρόμο. Αφού

αποφάσισε να σπουδάσει για το ρύζι, πήγαινε στους ορυζώνες κάθε μέρα.

Τις επόμενες δεκαετίες, πήγε στο Διεθνές Ινστιτούτο Ερευνών Ρυζιού 30 φορές, για να ανταλλάξει απόψεις για την τεχνολογία, και περισσότερες από 10 φορές πήγε στην Ινδία, το Βιετνάμ, τις Φιλιππίνες, το Μπαγκλαντές και άλλες

χώρες, για να μοιραστεί τα ερευνητικά του αποτελέσματα. Ο Yuan Longping δούλεψε σκληρά όλη του τη ζωή μέχρι τα 90 του χρόνια.

Η μεγαλύτερη επιθυμία του ήταν ότι κανένας άνθρωπος στον κόσμο δεν θα πεινούσε πια. Στην καθημερινή ζωή, πήγαινε συχνά στο σούπερ μάρκετ, για να ελέγξει την τιμή του ρυζιού. Όταν έβλεπε ότι η τιμή δεν ήταν υψηλή, ανακουφιζόταν.

Πέρασε όλη του τη ζωή στην έρευνα για το ρύζι και αυτό ήταν η πιο σημαντική του συνεισφορά στον κόσμο, οπότε είναι ένας πολύ σπουδαίος ήρωας.

Hua Mulan

Rong Jianwen Tianxin, Κίνα

Εισαγωγή

Στη μακρά ιστορία της Κίνας, οι δυναστείες έχουν αλλάξει, οι πόλεμοι έχουν διεξαχθεί και αμέτρητοι ήρωες και στρατηγοί έχουν γίνει διάσημοι για αιώνες. Ωστόσο, υπάρχει ένα όνομα που ξεχωρίζει ανάμεσα σε όλους αυτούς τους άνδρες ήρωες ως εκπρόσωπος των σκληρών και γενναίων ιδιοτήτων των Κινέζων γυναικών: η Χουά Μουλάν. Η Χουά Μουλάν είναι μια θρυλική ηρωίδα από τη Βόρεια και τη Νότια

Δυναστεία της Κίνας και η ιστορία της είναι ένα τραγικό και ηρωικό έπος, που έχει μεταφερθεί από στόμα σε στόμα μέχρι σήμερα. Η εικόνα της Μουλάν εμφανίζεται όχι μόνο στην αρχαία ποίηση, αλλά συχνά και στην κινεζική όπερα, τον χορό και τον κινηματογράφο. Υπάρχουν ποιητές που έχουν γράψει ποιήματα για τη Μουλάν, ενώ υπάρχουν ταινίες κινουμένων σχεδίων και ζωντανής δράσης που δημιουργήθηκαν από τη Disney και χιλιάδες έργα τέχνης που

βασίζονται γύρω από αυτόν τον χαρακτήρα. Σε αυτό το άρθρο, θα παρουσιάσω την ιστορία της ηρωικής Χουά Μουλάν, τις εμπειρίες της και τον αντίκτυπο που είχε στις

επόμενες γενιές, στο πλαίσιο του διάσημου αφηγηματικού ποιήματος «Μουλάν».

Η αφίσα της ταινίας

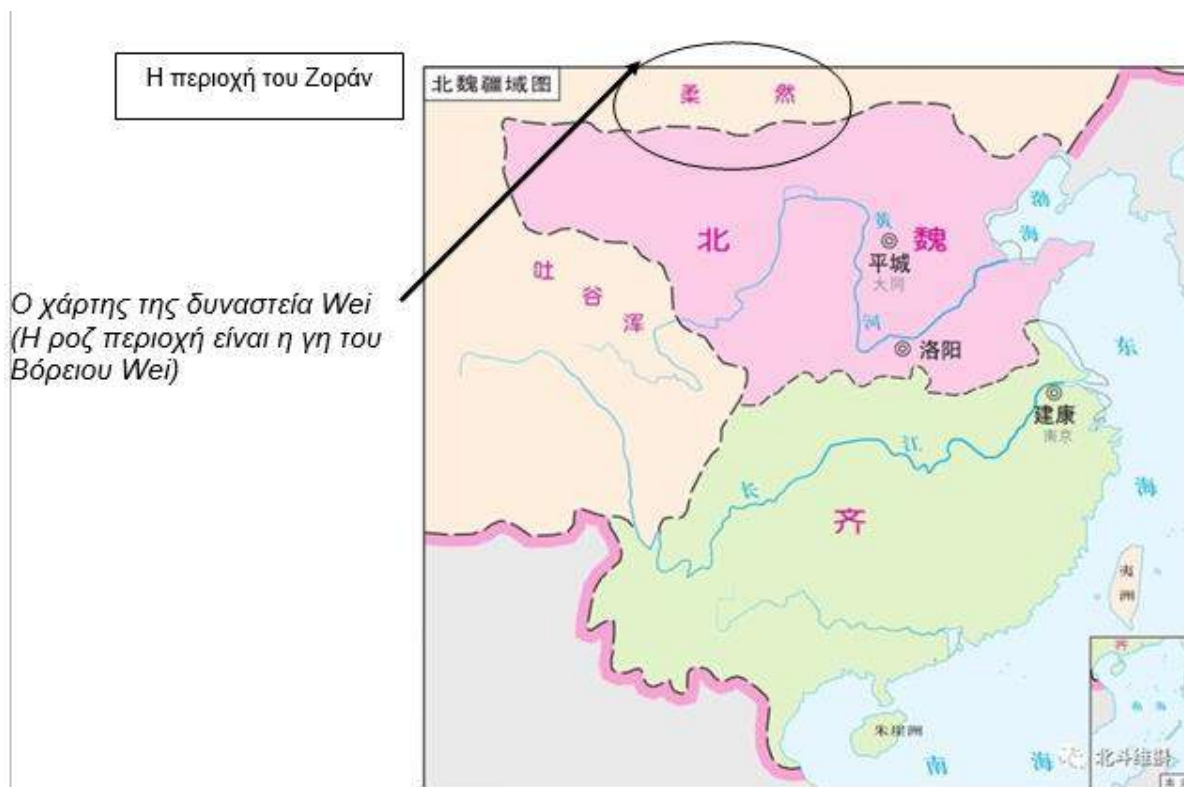
MuLan Εικαστικός πίνακας με τη MuLan

1. Ιστορικό υπόβαθρο

Η Χουά Μουλάν πρωτοεμφανίστηκε σε ένα αφηγηματικό ποίημα, τη Μουλάν, το οποίο γράφτηκε σχετικά με τη Βόρεια Δυναστεία Γουέι. Λόγω της παλαιότητας της ιστορίας, δεν υπάρχει καμία καταγραφή της καταγωγής της ή των λεπτομερειών του σπιτιού της ή της ημερομηνίας γέννησής της. Έτσι, σε μεταγενέστερη ιστορική έρευνα, πιστεύουμε ότι το σκηνικό της ιστορίας έλαβε χώρα κατά την περίοδο του Βόρειου Γουέι της Βόρειας και Νότιας Δυναστείας στην Κίνα (386-534 μ.Χ.).

Την εποχή αυτή η Κίνα ήταν διαιρεμένη μεταξύ του Βορρά και του Νότου, με την καθεμία περιοχή να εργάζεται μόνο

για τον εαυτό της. Στη βόρεια Κίνα, υπήρχε η δυναστεία Wei. Κυβερνούσε η μειονότητα Xianbei, της οποίας ο ηγέτης ήταν γνωστός ως Χαν/Τιανζί. Καθώς η νομαδική φυλή Ζοράν (γνωστή και ως ru ru) συνέχισε να κινείται νότια και να εισβάλλει στην επικράτεια του Γουέι, το καθεστώς του Βόρειου Γουέι αποφάσισε να πολεμήσει τις επιθέσεις των Ζοράν. Ο πόλεμος αυτός διήρκεσε σχεδόν 25 χρόνια με τους Ζοράν να βρίσκονται συνεχώς σε αντιπαράθεση με το Βόρειο Γουέι μέχρι την κατάρρευσή του το 534 μ.Χ.

2. Εμπειρία ανθρώπων

Λόγω της συνεχούς εισβολής εχθρών από τον Βορρά, το καθεστώς του Βόρειου Γουέι δεν είχε άλλη επιλογή από το να επιστρατεύσει στρατό, για να συντρίψει τη βόρεια φυλή Ζόραν. Ωστόσο, εκείνη την εποχή, λόγω της χαοτικής κατάστασης στη χώρα και λόγω της έλλειψης στρατιωτών, ήταν αδύνατο να συγκροτηθεί ένας ισχυρός στρατός σε σύντομο χρονικό διάστημα. Έτσι, η απαίτηση ήταν να πάει

στον πόλεμο ένας άνδρας από κάθε οικογένεια. Αλλά για την οικογένεια της Μουλάν αυτό ήταν μια καταστροφή. Ο μικρότερος αδελφός της οικογένειας ήταν ακόμα νέος και το μόνο αρσενικό μέλος της οικογένειας ήταν ο Hua Hu, ο πατέρας τους, ο οποίος ήταν ανάπηρος. Όλα αυτά αφηγείται το παρακάτω απόσπασμα (α).

Απόσπασμα α

“唧唧复唧唧，木兰当户织。
不闻机杼声，唯闻女叹息。
问女何所思，问女何所忆。
女亦无所思，女亦无所忆。
昨夜见军帖，可汗大点兵，
军书十二卷，卷卷有爷名。”

Alack , alas! Alack, alas!
She weaves and sees the shuttle pass.
You cannot hear the shuttle, why?
Its whir is drowned in her deep sigh.
"Oh, what are you thinking about?
Will you tell us? Will you speak out?"
"I have no worry on my mind,
Nor have I grief of any kind.
I read the battle roll last night;
The Khan has ordered men to fight.
The roll was written in twelve books;
My father's name was in twelve books.

作者：伊香儿

链接：<https://www.jianshu.com/p/3464cc61c29e>

来源：简书

著作权归作者所有。商业转载请联系作者获得授权，
非商业转载请注明出处。

Το παρακάτω απόσπασμα (β) απεικονίζει την τρέχουσα κατάσταση της Μουλάν. Καθώς κεντούσε και έραβε στο σπίτι, αναστέναζε συνεχώς, καθώς σκεφτόταν ότι τα στρατιωτικά αποσπάσματα ήρθαν χθες το βράδυ, ο αυτοκράτορας διέταξε γενική επιστράτευση και το όνομα

του πατέρα της βρέθηκε δυστυχώς στη λίστα για τη γενική επιστράτευση. Σε αυτό το απόσπασμα απεικονίζεται ο φόβος της Μουλάν για την ασφάλεια του πατέρα της. Ωστόσο, ως κορίτσι η ίδια δεν μπορούσε να κάνει τίποτα γι' αυτό.

Απόσπασμα β

“阿爷无大儿，木兰无长兄，愿为市鞍马，从此替爷征。”	My father has no grown-up son, For elder brother I have none. I'll get a horse of hardy race And serve in my father's place."

Το επόμενο απόσπασμα (γ) δείχνει την κακή κατάσταση της οικογένειας της Μουλάν, η οποία δεν είχε άλλα αρσενικά παιδιά εκτός από τον μικρό της αδελφό. Έτσι η Μουλάν αποφάσισε να πάει στην αγορά, να αγοράσει εξοπλισμό ιππασίας και να πάει στον πόλεμο στη θέση του πατέρα της. Στην αρχαία Κίνα, οι γυναίκες δεν επιτρεπόταν να πηγαίνουν

στον πόλεμο. Αυτό ήταν αδίκημα που επέφερε τη θανατική ποινή, αν τις ανακάλυπταν. Ωστόσο, η Μουλάν δεν ήθελε να πεθάνει ο πατέρας της στο πεδίο της μάχης, γι' αυτό μεταμφιέστηκε σε άντρα και ξεκίνησε για το πεδίο της μάχης.

Απόσπασμα γ

“东市买骏马，西市买鞍鞯， 南市买辔头，北市买长鞭。 旦辞爷娘去，暮宿黄河边， 不闻爷娘唤女声，但闻黄河流水鸣溅溅。 旦辞黄河去，暮至黑山头， 不闻爷娘唤女声， 但闻燕山胡骑鸣啾啾。”	She buys a steed at eastern fair, A whip and saddle here and there. She buys a bridle at the south And metal bit for the horse's mouth. At dawn she leaves her parents by the city wall; At dusk she reaches Yellow River shore. All night she listens for old folk's familiar call, But only hears the Yellow River's roar. At dawn she leaves the Yellow River shore; To mountains Black she goes her way. At night she hears old folk's familiar voice no more, But only on north mountains Tartar horses neighs. 作者：伊香儿 链接：https://www.jianshu.com/p/3464cc61c29e 来源：简书 著作权归作者所有。商业转载请联系作者获得授权， 非商业转载请注明出处。

Απόσπασμα δ

Το παρακάτω απόσπασμα (δ) αφηγείται τη συνέχεια της ιστορίας της Μουλάν, που, αφού αγόρασε εξοπλισμό ιππασίας από διάφορα μέρη, άφησε τους γονείς της και εντάχθηκε στον στρατό, παρόλο που οι γονείς της της είχαν ζητήσει επανειλημμένα να μείνει μαζί τους. Ανέβηκε στο βουνό και πέρασε απέναντι από το ποτάμι. Πολέμησε τον εχθρό με το κρύο φως του φεγγαριού να λάμπει στην πανοπλία της.

“万里赴戎机，关山度若飞。
朔气传金柝，寒光照铁衣。
将军百战死，壮士十年归。”

For miles and miles the army march along
And cross the mountain barriers as in flight.
The northern wind has chilled the watchman's gong,
Their coat of mail glistens in wintry light.
In ten years they've lost many captains strong,
But battle-hardened warriors come back in delight.

作者：伊香儿

链接：<https://www.jianshu.com/p/3464cc61c29e>

来源：简书

著作权归作者所有。商业转载请联系作者获得授权，
非商业转载请注明出处。

Απόσπασμα ε

Στο επόμενο απόσπασμα (ε) μαθαίνουμε ότι οι στρατιώτες έδωσαν αμέτρητες μάχες, κάποιοι θυσιάστηκαν, κάποιοι επέστρεψαν νικητές δέκα χρόνια αργότερα. Η Μουλάν κατάφερε να επιστρέψει θριαμβευτικά από το πεδίο της μάχης.

“归来见天子，天子坐明堂。
策勋十二转，赏赐百千强。
可汗问所欲，木兰不用尚书郎，愿驰千里足，送儿还故乡。”

Back they have their audience with the Khan in the hall,
Honors and gifts are lavished on warriors all.
The Khan asks her what she wants as a grace.
"A camel fleet to carry me to my native place."

作者：伊香儿

链接：<https://www.jianshu.com/p/3464cc61c29e>

来源：简书

Απόσπασμα στ

Στη συνέχεια (απόσπασμα στ) βλέπουμε ότι η Μουλάν επέστρεψε στη χώρα για να δει τον αυτοκράτορα, ο οποίος την επιβράβευσε για τις πράξεις της. Ο αυτοκράτορας έδωσε στη Μουλάν τον υψηλότερο αξίωμα και την επιβράβευσε με

περισσότερα από χίλια χρυσά νομίσματα. Ο αυτοκράτορας ρώτησε τη Μουλάν τι άλλο ήθελε, αλλά η Μουλάν δεν ήθελε τίποτε άλλο εκτός από το να επιστρέψει στην πατρίδα της για να δει την οικογένειά της.

“爷娘闻女来，出郭相扶将；

阿姊闻妹来，当户理红妆；

小弟闻姊来，磨刀霍霍向猪羊。

开我东阁门，坐我西阁床，

脱我战时袍，著我旧时裳。

当窗理云鬓，对镜帖花黄。

出门看火伴，火伴皆惊忙：

同行十二年，不知木兰是女郎。”

Hearing that she has come,

Her parents hurry to meet her at city gate.

Her sister rouges her face at home,

Her younger brother kills pig and sheep to celebrate.

She opens the doors east and west

And sits on her bed for a rest.

She doffs her garb wore under fire

And wears again female attire.

Before the window she arranges her hair

And in the mirror sees her image fair.

Then she comes out to see her former mate,

Who stares at her in amazement great:

"We have marched together for twelve years,

We did not know there was a lass' mid our compeers!"

作者：伊香儿

链接：<https://www.jianshu.com/p/3464cc61c29e>

来源：简书

著作权归作者所有。

商业转载请联系作者获得授权，非商业转载请注明出处。

Όταν οι γονείς της Μουλάν άκουσαν ότι η κόρη τους είχε επιστρέψει, πήγαν να τη χαιρετήσουν. Είναι σαφές ότι η Μουλάν είχε λείψει αρκετά χρόνια και ο χρόνος είχε περάσει γρήγορα. Όταν τα αδέρφια της Μουλάν άκουσαν τα νέα για την επιστροφή της, έσπευσαν επίσης να ετοιμάσουν μια γιορτή. Η Μουλάν επέστρεψε στο δωμάτιό της μετά από

πολλά χρόνια, πέταξε τη στρατιωτική της στολή και ξαναφόρεσε το δικό της φόρεμα από το παρελθόν και έβαλε στο πρόσωπό της hua huang (ένα αρχαίο κινέζικο μακιγιάζ). Όταν οι συνάδελφοί της στρατιώτες είδαν τη Μουλάν, σοκαρίστηκαν: πολεμούσαν δίπλα-δίπλα τόσα χρόνια, χωρίς να ξέρουν ότι ήταν κορίτσι.

To Hua huang

“雄兔脚扑朔，雌兔眼迷离；双兔傍地走，安能辨我是雄雌？”

"Both buck and doe have liltng gait
And both their eyelids palpitate.
When side by side two rabbits go,
Who can tell the buck from the doe?"

«Τα πόδια του αρσενικού κουνελιού κινούνται συχνά και τα μάτια του θηλυκού κουνελιού συχνά αλληθωρίζουν. Όταν τα δύο κουνέλια τρέχουν το ένα δίπλα στο άλλο, πώς μπορείτε να καταλάβετε ποιο είναι το αρσενικό και ποιο το θηλυκό;» Το προαναφερθέν είναι μια μεταφορά. Πρόκειται για τη μεταφορά των δύο κουνελιών που τρέχουν μαζί και η

δυσκολία διάκρισης του αρσενικού από το θηλυκό είναι μια έξυπνη απάντηση στο μυστήριο της μεταμφίεσης της Μουλάν σε άνδρα και της πολυετούς αφανούς στρατιωτικής θητείας της για λογαριασμό του πατέρα της, η οποία είναι άκρως συγκινητική.

Μνημεία για τις μελλοντικές γενιές

Η αίθουσα Mulan Ancestral Hall βρίσκεται στην κομητεία Yucheng, στην επαρχία Henan της Κίνας.

Henan (河南)

Εκεί υπάρχουν αναμνηστικές στήλες από τις δυναστείες Yuan και Qing, που καταγράφουν τη ζωή της Mulan, και υπάρχει επίσης και ο τάφος της Mulan, που απεβίωσε εκείνη τη χρονιά.

Σύμφωνα με ιστορικές αναφορές, ένας ναός της Μουλάν χτίστηκε εκεί στη δυναστεία των Τανγκ (618-907 μ.Χ.). Ανακατασκευάστηκε και επεκτάθηκε κατά το δεύτερο έτος της δυναστείας Γιουάν (1271-1368). Το ενδέκατο έτος της δυναστείας Qing (1644-1912), ο ναός επισκευάστηκε και ανεγέρθηκε ένα μνημείο. Μέχρι τα πρώτα χρόνια της Δημοκρατίας της Κίνας, ο ναός της Mulan κάλυπτε ήδη μια

έκταση άνω των 10.000 τ.μ. με άλλα 400 στρέμματα προγονικής γης. Στην κύρια αίθουσα, υπάρχει ένα άγαλμα της Μουλάν που κάθεται σε μπουντουάρ. Στην αίθουσα αφιερωμάτων, υπάρχει ένα άγαλμα της Μουλάν με στρατιωτική ενδυμασία και στο πίσω κτίριο, υπάρχει ένα άγαλμα ολόκληρης της οικογένειας Μουλάν. Το 1943, ο ναός δυστυχώς καταστράφηκε στον πόλεμο.

Ο ναός της Μουλάν

Οι καθημερινοί/ές ήρωες και ηρωίδες στην ελληνική λογοτεχνία

Οδυσσέας Ελύτης, Ένα το χελιδόνι

Ένα το χελιδόνι κι η άνοιξη ακριβή
για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή...
Θέλει νεκροί χιλιάδες να 'ναι στους τροχούς
Θέλει κι οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους.

Τέχνη

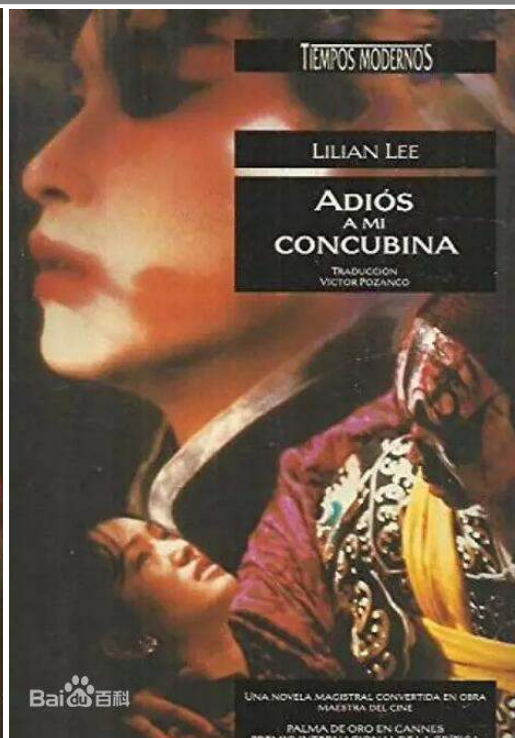
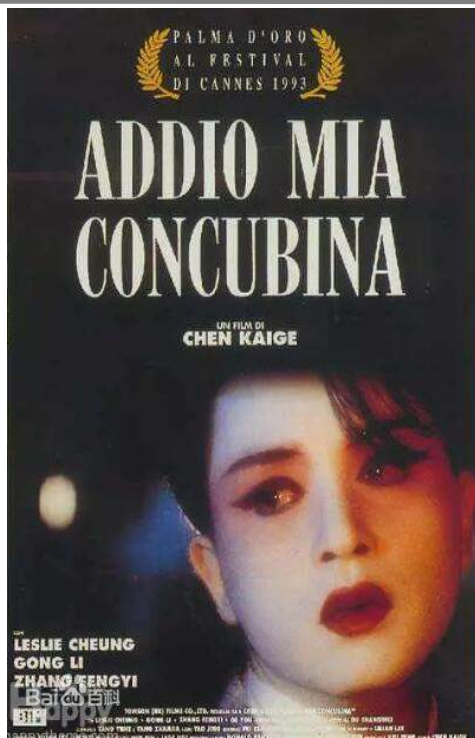
Bawang Bie Ji («Αντίο παλλακίδα μου»):

Μια υπέροχη ιστορία από τον κινέζικο κινηματογράφο

Xinyue Qiu, Κίνα

Το Bawang bie ji («Αντίο παλλακίδα μου») είναι μια καταπληκτική κινεζική ταινία, γνωστή σε όλον τον κόσμο. Το όνομα αυτής της ταινίας προέρχεται από τη διάσημη Όπερα του Πεκίνου, που αφηγείται μια γνωστή ιστορία μεταξύ ενός βασιλιά και της γυναίκα που τον ερωτεύτηκε.

όπερα του Πεκίνου είναι το είδος όπερας με τη μεγαλύτερη επιρροή στην Κίνα, με επίκεντρο το Πεκίνο και ξάπλωση σε όλη τη χώρα. Και είναι γνωστή ως «εθνική όπερα». Η όπερα του Πεκίνου στηρίζεται σε ιστορικές ιστορίες και έχει ένα παραδοσιακό σύνολο ρεπερτορίου των 300 έργων. Διαθέτει ένα καθιερωμένο καλλιτεχνικό οντέλο όσον αφορά τη λογοτεχνία, τις παραστάσεις, τη μουσική και τη σκηνική τέχνη. Έχει εγγραφεί στον Κατάλογο της Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO.

Σε αυτή την ταινία, η όπερα είναι ένα πολύ σημαντικό θεατρικό στοιχείο και συμβολίζει τον παραδοσιακό κινεζικό πολιτισμό. Η ιστορία της ταινίας περιγράφει την αγάπη και το μίσος για περίπου μισό αιώνα μεταξύ του Duan Xiaolou

και του Cheng Dieyi, οι οποίοι είναι πρωταγωνιστές της ταινίας.

Ο Cheng Dieyi πωλήθηκε από τη μητέρα του σε ένα θεατρικό συγκρότημα, για να μάθει την Όπερα του Πεκίνου, όταν ήταν

πολύ μικρός. Εκεί γνώρισε τον Duan Χίαολου, που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ζωή του. Ο Duan έπαιξε την όπερα μαζί με τον Cheng για πολλά χρόνια. Όταν αυτοί μεγάλωσαν, έγιναν πολύ διάσημοι λόγω της εξαιρετικής παράστασής

τους. Λόγω της ταύτισης με την τέχνη, ο Cheng έφτασε σε ένα σημείο όπου οι άνθρωποι και οι Όπερες ήταν το ίδιο. Έτσι νόμισε ότι αυτός ο ίδιος ήταν η γυναίκα της Όπερας και αγάπησε τον Duan.

ο ChengDieyi

ο DuanXiaolou

Αργότερα, όταν ο Duan παντρεύτηκε, ο Cheng ήταν πολύ λυπημένος. Κατά τη διάρκεια του πολέμου, για να σώσει τον Duan από τους εχθρούς, ο Cheng αποφάσισε να παρουσιαστεί μπροστά τους εχθρούς. Δυστυχώς, αυτός παρεξηγήθηκε από τον Duan. Κατά τη διάρκεια της πολιτιστικής επανάστασης, για να προστατέψουν τον εαυτό τους, απομακρύνθηκε ένας από τον άλλο.

Δεν ειδωθήκαν για τα επόμενα έντεκα χρόνια. Όταν έκαναν τριάντάρβες μαζί ξανά μετά από πολλά χρόνια, ο Cheng σκοτώθηκε στο τέλος της ταινίας.

Το *Bawang bie ji* είναι μια πολύ κλασική κινέζικη ταινία, που έχει κερδίσει τριάντα οκτώ διεθνή βραβεία. Επιπλέον, είναι η πρώτη ταινία στην Κίνα που κέρδισε το βραβείο Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών. Είναι εξαιρετική στην παραγωγή και στο περιεχόμενο. Η ταινία έχει μεγάλη διεθνή απήχηση σε όλον τον κόσμο. Οι Times στις ΗΠΑ σχολίασαν κάποτε: Το «Αντίο παλλακίδα μου» είναι η καλύτερη ταινία της Κίνας και ένα συγκινητικό έπος.

Από τη μια πλευρά, αυτή η ταινία είναι στενά συνδεδεμένη με την ιστορία της Κίνας. Πολλές κριτικές λένε ότι, αν και η ταινία έχει διάρκεια τριών ωρών, κανένα λεπτό δεν σπαταλιέται. Καλύπτει 50 χρόνια ιστορίας της Κίνας, τις μεγάλες κοινωνικές αλλαγές κατά τον 20ό αιώνα, καθώς και τη μοίρα των μικρών ανθρώπων σε μια κρίσιμη εποχή.

Από την άλλη, η ταινία επιτρέπει στους ανθρώπους να δουν την ομορφιά της Όπερας του Πεκίνου, τη γοητεία της πεμπτουσίας του κινεζικού πολιτισμού. Περιγράφει την τέχνη της Όπερας του Πεκίνου, που συσσωρεύει πτυχές του κινέζικου πολιτισμού, εκφράζει τη σοβαρή σκέψη για τον παραδοσιακό πολιτισμό, τις συνθήκες διαβίωσης του ανθρώπου και την ανθρώπινη φύση. Έτσι, αυτή η ταινία έχει μεγάλη σημασία για την ιστορία του κινέζικου κινηματογράφου και αποτελεί ορόσημο στην εξέλιξή του.

Το κινέζικο θέατρο σκιών

Hongxin Liu, Κίνα

Το θέατρο σκιών είναι ένα από τα παραδοσιακά κινεζικά θέατρα.

Η διαδικασία της παρασκευής

Η τεχνική της παρασκευής του θεάτρου σκιών είναι πολύ δύσκολη και περίπλοκη λόγω της ζήτησης για υπέροχη ικανότητα της ζωγραφικής και εξαιρετική δεξιότητα γλυπτικής.

Χωρίζεται κυρίως σε τέσσερα στάδια.

1. Πλένουμε το δέρμα του γαϊδουριού ή άλλων ζώων, για να αφαιρέσουμε την τρίχα και το αίμα από πάνω του.

2. Χρησιμοποιούμε ειδικά φάρμακα στη φιγούρα, για να γίνει «αραιωμένη» και διάφανη. Ύστερα, αλείφουμε λίγο λάδι και στις δυο πλευρές.

3. Ζωγραφίζουμε εικόνες διαφόρων χαρακτήρων πάνω στη φιγούρα και τη χαράζουμε με μαχαίρια.

4. Τη χρωματίζουμε. Συνήθως είναι κόκκινη, κίτρινη, πράσινη και μαύρη.

Η ιστορία του θεάτρου σκιών

Από τότε που το θέατρο σκιών άρχισε να καταγράφεται έχουν περάσει πάνω από 2.000 χρόνια. Σύμφωνα με

ιστορικά αρχεία, το θέατρο σκιών προήλθε από τη δυναστεία των Χαν (206 π.Χ.-220 μ.Χ.).

Η γυναίκα Λι του αυτοκράτορα Hanwu πέθανε. Ο αυτοκράτορας ήταν πολύ λυπημένος και σταμάτησε να ασχολείται με τις κυβερνητικές υποθέσεις. Μια μέρα, όταν ένας υπουργός βγήκε έξω, συνάντησε ένα παιδί που έπαιζε με μια κούκλα στο χέρι του. Η σκιά, που έβλεπε να αντανακλάται στο έδαφος, ήταν ζωηρή. Αυτό έδωσε έμπνευση στον υπουργό. Έφτιαξε με βαμβακερό ύφασμα την εικόνα της Λι και τη χρωμάτισε. Στη συνέχεια έβαλε ξύλινα στηρίγματα στα χέρια και τα πόδια της. Το βράδυ, στάθηκε πίσω από μια κουρτίνα και κράτησε ένα κερί. Ο

αυτοκράτορας κάθισε μπροστά από την κουρτίνα και παρακολούθησε το σκιώδες παιχνίδι. Ο αυτοκράτορας Hanwu ήταν πολύ χαρούμενος, αφού παρακολούθησε το θέαμα και του άρεσε πολύ.

Από τη δυναστεία του Γιουάν τον 13ο αιώνα, η τέχνη του θεάτρου σκιών της Κίνας εισήχθη στην Περσία, την Αραβία, την Τουρκία, τη Μιανμάρ, το Αρχιπέλαγος της Μαλαισίας, την Ιαπωνία, τη Βρετανία, την Ιταλία, τη Ρωσία και άλλες ασιατικές και ευρωπαϊκές χώρες.

Τα είδη

Δεδομένου ότι το θέατρο σκιών έχει εξαπλωθεί σε μια ευρεία περιοχή στην Κίνα, έχουν διαμορφωθεί διαφορετικά είδη σε διαφορετικές περιοχές.

Σε πολλές περιοχές έχουν τοπικό θέατρο σκιών με το δικό τους στυλ. Το στυλ της μουσικής και ο ρυθμός των

μαριονετών σε διάφορες περιοχές έχουν απορροφήσει χαρακτηριστικά της αντίστοιχης τοπικής όπερας, της λαϊκής τέχνης, των λαϊκών τραγουδιών και της λαϊκής μουσικής, σχηματίζοντας έτσι πολλά διαφορετικά είδη.

Τα αντιπροσωπευτικά έργα

Κανονικά στο θέατρο σκιών, υπάρχει μια μεγάλη ποικιλία θεμάτων. Οι παραστάσεις περιλαμβάνουν ιστορικά δράματα, δράματα πολεμικών τεχνών, δράματα αγάπης, μυθολογικά δράματα, μοντέρνα δράματα κτλ. Το θέμα αλλάζει ανάλογα με το κοινωνικό περιβάλλον.

Στην αρχαιότητα, τα θέματα του θεάτρου σκιών με μαριονέτες αντλούσαν τις θεματικές τους κυρίως από γνωστούς μύθους. Κάποια κλασικά έργα είναι το «Λευκό φίδι», «The Cowherd and the Weaver Girl», «Ταξίδι στη Δύση» και άλλα.

Λευκό φίδι

«The Cowherd and the Weaver Girl»

Ταξίδι στη Δύση

Κατά την περίοδο 1946-1950, δημιουργήθηκαν μοντέρνα δράματα, δράματα μόδας. Αυτή την περίοδο τα έργα «Το

κορίτσι με τα λευκά μαλλιά», «Liu Hulan», «Ο Xiao Erhei παντρεύεται» ήταν αρκετά δημοφιλή.

Το κορίτσι με τα λευκά μαλλιά – Liu Hulan

Ο Xiao Erhei παντρεύεται

Η μεγάλη επίδραση

Παγκόσμιες φυσιογνωμίες, από τον Γκαίτε του 18ου αιώνα μέχρι τον Τσάπλιν, αγαπούσαν την τέχνη του κινεζικού θεάτρου σκιών. Το 1774, σε μια γερμανική έκθεση, ο Γκαίτε έβαλε σκοπό να παρουσιάσει το κινεζικό θέατρο σκιών στο γερμανικό κοινό. Αργότερα, ο Γκαίτε διοργάνωσε μια

παράσταση θεάτρου σκιών στα 32α γενέθλιά του. Σε μια πολύ γνωστή ταινία που λέγεται *Once upon a time in America*, ειπώθηκε ότι «Το θέατρο σκιών είναι ο πρόγονος του κινηματογράφου και η πρώτη κινούμενη εικόνα της ανθρωπότητας.»

Η κινέζικη ταινία «Δεν είμαι ο θεός του φαρμάκου»
(αγγλικό όνομα: *Dying to Survive*)

Binxiang Weng, Κίνα

Ο Cheng Yong ήταν ένας φτωχός πραγματευτής που πουλάει ινδικά προϊόντα υγείας. Ο πατέρας του ήταν σοβαρά άρρωστος, όμως ο Cheng Yong, ο γιος, δεν είχε λεφτά για την

επέμβαση. Χώρισε με τη γυναίκα του και έχασε την επιμέλεια του παιδιού του. Όλα τα προβλήματα στη ζωή του προήλθαν από την έλλειψη χρημάτων.

Μια μέρα, ένας ασθενής με λευχαιμία ήρθε στο κατάστημα. Παρακάλεσε τον Cheng Yong να του φέρει μια παρτίδα γενόσημων φαρμάκων από την Ινδία, που λέγεται Gleevec.

Έτσι, οι ασθενείς οι οποίοι δεν αντέχουν τις υψηλές τιμές των κανονικών φαρμάκων μπορεί να επιβιώσουν με τα φτηνά γενόσημα φάρμακα.

Αρχικά ο Cheng Yong δεν ενδιαφέρθηκε καθόλου. Όμως, με τον πειρασμό του χρήματος, συμφώνησε να βοηθήσει. Αμέτρητους ανθρώπους και ο Cheng Yong ονομάστηκε «ο Θεός του φαρμάκου» από τους ασθενείς. Απρόσμενα, τα γενόσημα φάρμακα άρχισαν να σώζουν

Αν δεν πας εσύ στην κόλαση, ποιος θα πάει στην κόλαση;

Όμως οι Ελβετοί κατασκευαστές των γνήσιων φαρμακευτικών προϊόντων ήταν θυμωμένοι με τα γενόσημα. Και ένας άλλος έμπορος που πουλούσε πλαστά φάρμακα θεώρησε τον Cheng Yong εχθρό.

Ο Θεός θα σε τιμωρήσει οπωσδήποτε!

Τα γενόσημα φάρμακα δεν περιλήφθηκαν στον εθνικό κατάλογο των νόμιμων φαρμάκων, επομένως η αστυνομία βρήκε την πηγή των γενόσημων φαρμάκων, δηλαδή τον Cheng Yong. Υπό διάφορες πιέσεις, ο Cheng Yong σταμάτησε

να πουλάει φάρμακα. Μόλις σταμάτησε, πολλοί ασθενείς πέθαναν λόγω της έλλειψης φαρμάκων. Για να επιβιώσουν οι φτωχοί ασθενείς, ο Cheng Yong ξεκίνησε ξανά να πουλάει φάρμακα. Όμως αυτή τη φορά, δεν κέρδισε τίποτα.

Στο τέλος, συλλήφθηκε και πήγε στη φυλακή λόγω της παράνομης πώλησης φαρμάκων. Ουσίασε τα δικά του συμφέροντα για την υγεία των ασθενών.

Στο δικαστήριο

Η είσπραξη από το σύνολο των εισιτηρίων της ταινίας ανήλθε συνολικά σε 3,10 δισεκατομμύρια γιουάν και πλέον κατατάσσεται στην ένατη θέση στο box office της κινηματογραφικής ιστορίας της ηπειρωτικής Κίνας.

Η ταινία «Δεν είμαι ο θεός του φαρμάκου» κέρδισε το Βραβείο «Χρυσό Άλογο 2018» και άλλα βραβεία. Ο

χαρακτήρας Cheng Yong στηρίζεται στην αληθινή ιστορία του Lu Yong. Βοήθησε τους ασθενείς να αγοράσουν φάρμακα με πιστωτική κάρτα από την Ινδία, αλλά τελικά συνελήφθη. 1002 ασθενείς έγραψαν ένα γράμμα στην εισαγγελία να τον βοηθήσουν. Απελευθερώθηκε μετά από 100 ημέρες. Αυτή η ιστορία έγινε ευρέως γνωστή.

Το δικαστήριο έκρινε ότι η συμπεριφορά του Lu Yong δεν συνιστούσε αδίκημα σχετικό με την πώληση πλαστών φαρμάκων.

Στις 18 Ιουλίου 2018, ο πρωθυπουργός Li Keqiang εξέδωσε μια οδηγία για την ταινία που πυροδότησε μια έντονη κοινή γνώμη, ζητώντας από τις αρμόδιες υπηρεσίες να επιταχύνουν την εφαρμογή των σχετικών μέτρων ιατρικής μεταρρύθμισης, όπως η μείωση της τιμής των αντικαρκινικών φαρμάκων και η εγγύηση της προμήθειας.

Στη συνέχεια, το "Gleevec" συμπεριλήθηκε στη λίστα φαρμάκων της ιατροφαρμακευτικής ασφάλισης, δηλαδή η κυβέρνηση πληρώνει το περισσότερο της τιμής αντί για τους ασθενείς.

Κατά τη γνώμη μου, ο σκηνοθέτης ήθελε να εστιάσει σε δύο επίπεδα.

A) Η αλλαγή στην καρδιά του ήρωα.

Πρώτα πρώτα, ο Cheng Yong πουλάει τα γενόσημα, για να βγάλει λεφτά. Δηλαδή, για το δικό του συμφέρον. Δεν είναι θεός βεβαίως, αλλά ένας απλός άνθρωπος. Π.χ. επειδή φοβόταν πολύ μήπως συλληφθεί, σταμάτησε αμέσως, που είναι πολύ φυσικό. Αλλά στη συνέχεια, δουλεύει για τους ασθενείς. Δεν κερδίζει λεφτά, και επιπλέον ό,τι κάνει μπορεί να τον στείλει στη φυλακή. Έτσι, από τότε δεν είναι πια απλός άνθρωπος, έγινε σωτήρας των ασθενών, όπως λένε, «ο θεός των φαρμάκων».

B) Μια κατάσταση της κινέζικης κοινωνίας

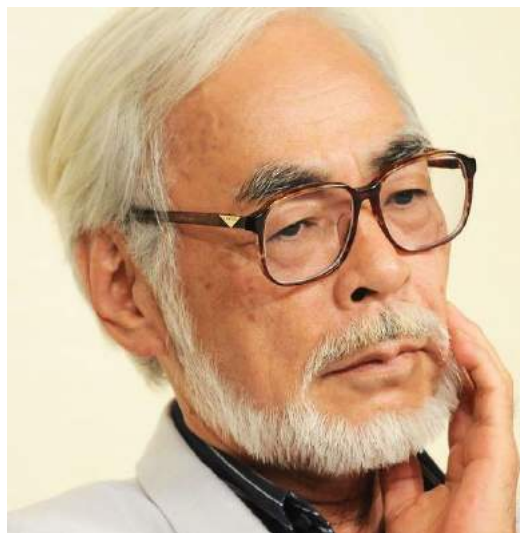
Αν και η κυβέρνηση προσφέρει ιατροφαρμακευτική ασφάλιση στους φτωχούς, η θεραπεία μερικών ασθενειών δεν καλύπτεται από το ταμείο ασθενείας. Όταν ένας απλός άνθρωπος υποφέρει από κάποια σοβαρή ασθένεια, πολλές φορές δεν έχει αρκετή οικονομική δυνατότητα να πληρώσει για τη θεραπεία του στο νοσοκομείο. Οι γιατροί ξέρουν πώς να τους θεραπεύσουν, οι ασθενείς ξέρουν ότι μπορούν να θεραπευτούν, αλλά απλώς δεν συμβαίνει. Έτσι έχουμε γενόσημα στη μαύρη αγορά, το οποίο είναι βέβαια παράνομο. Όλοι ξέρουν ότι είναι παράνομο, όμως οι ασθενείς απλώς θέλουν να ζήσουν.

Οι ιαπωνικές ταινίες κινούμενων σχεδίων Άνιμε

Ko Shiratori, Ιαπωνία

Ο όρος «Άνιμε» χρησιμοποιείται για να οριστούν τα ιαπωνικά κινούμενα σχέδια, που είναι ένα από τα πιο δημοφιλή είδη τέχνης, που συγκροτούν την Ιαπωνική ποπ κουλτούρα. Το Studio Ghibli, που παράγει και διανέμει ταινίες Άνιμε, παίζει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της βιομηχανίας των Άνιμε εδώ και 35 χρόνια. Ιδρύθηκε από τον Hayao Miyazaki και τον συνεταίρο του, Isao Takahata, οι οποίοι σκηνοθετούν το μεγαλύτερο μέρος των έργων στο Studio Ghibli. Ιδιαίτερα τα έργα του Hayao Miyazaki έχουν τεράστια επιρροή στους καλλιτέχνες του είδους και έχουν ένθερμους οπαδούς σε όλο τον κόσμο.

Η τέχνη παραγωγής του Άνιμε ήδη υπήρχε πριν από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, καθώς το Άνιμε χρησιμοποιήθηκε ως εργαλείο της προπαγάνδας από την τότε κυβέρνηση. Η ιστορία του Άνιμε στην ουσία ξεκίνησε το 1958, όταν έκανε πρεμιέρα η πρώτη ταινία Άνιμε μεγάλου μήκους, "Hakujaden" (白蛇伝), η οποία βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό στα έργα της Disney. Ο Miyazaki, που τότε ήταν 17 χρονών, εμπνεύστηκε σε μεγάλο βαθμό από αυτή την ταινία και αποφάσισε να γίνει δημιουργός ταινιών Άνιμε.

Οι ταινίες Άνιμε έγιναν πιο δημοφιλείς στο ευρύ κοινό, όταν εμφανίστηκε ο Tezuka Osamu, ο πατέρας του Manga, και άρχισε την παραγωγή του Άνιμε τη δεκαετία του '60. Εκείνη την περίοδο, κάθε βράδυ γινόταν προβολή διαφορετικού

Άνιμε στην τηλεόραση, καταγράφοντας 30-40% τηλεθέαση. Εκείνη η δεκαετία θεωρείται ως η χρυσή εποχή των Άνιμε.

Το Studio Ghibli δημιουργήθηκε το 1985, όταν σκηνοθέτησε την ταινία «Laputa, ουράνιο κάστρο», η οποία ανέδειξε το όνομα του Miyazaki στον χώρο του Άνιμε. Παρόλο που το «Laputa» δεν είχε εμπορική επιτυχία ακόμη και στην Ιαπωνία, το στυλ της ζωγραφικής του και η σύνθετη πλοκή, που δεν ταίριαζε με τα συμβατικά έργα εκείνη την περίοδο, προκάλεσαν πολλές διαφορετικές αντιδράσεις ανάμεσα στους δημιουργούς.

Τα τρία έργα που ακολούθησαν το «Laputa», ανέβασαν την θέση του Miyazaki στην κορυφή του χώρου Άνιμε. Όμως, για την πρώτη παγκόσμια επιτυχία του έπρεπε να περιμένει μέχρι το 1997 με την ταινία «Πριγκίπισσα Μονονόκε». Το μήνυμα της ταινίας είναι οικολογικό και αντιπολεμικό, καθώς επικεντρώνεται γύρω από τη μάχη ανάμεσα στους Αρχαίους Θεούς Προστάτες του Δάσους και τον Άνθρωπο, που εξαντλεί τους φυσικούς του πόρους.

Η επόμενη ταινία του, «Το Ταξίδι στη Χώρα των Θαυμάτων», θεωρείται η κορυφαία της καριέρας του, καθώς η ταινία έχει βραβευτεί με Όσκαρ Καλύτερης Ταινίας Κινούμενων Σχεδίων το 2002 και Χρυσή Άρκτο στο Διεθνές Φεστιβάλ

Κινηματογράφου Βερολίνου την ίδια χρονιά. Η ταινία απεικόνισε την περιπέτεια ενός 10χρονου κοριτσιού σε μια έρημη πόλη-φάντασμα.

Τα έργα του Hayao Miyazaki έχουν χαρακτηριστικά που ξεχωρίζουν από τα συμβατικά έργα του Άνιμε.

- Έχει σαφή διαχωρισμό του Καλού από το Κακό, όπως στα έργα του Disney. Ο ίδιος μισεί τον χαρακτηρισμό «ο Ιάπωνας Disney».
- Έχει στόχο να γράφει απλές και κατανοητές ιστορίες, που ακόμη και τα παιδιά μπορούν να τις καταλάβουν, αλλά ταυτόχρονα προσπαθεί να δώσει

ακαδημαϊκό χαρακτήρα στις ταινίες του. Για παράδειγμα, η «Πριγκίπισσα Μονονόκε» αποτελεί μια κριτική για την αποψίλωση των δασών, επίσης «Το Ταξίδι στη Χώρα των Θαυμάτων» μπορεί να ερμηνευθεί από την Ιαπωνική μυθολογία.

- Οι πρωταγωνιστές των ταινιών χαρακτηρίζονται ως ειρηνιστές και οικολόγοι, όπως ο Miyazaki που έχει τις ίδιες τάσεις.

Η Ένωση Ιθαγενών Χορευτών της Αυστραλίας Bangarra

Despina Ioannidis

Η Ένωση χορευτών Bangarra στην Αυστραλία

Η Bangarra είναι ένας Οργανισμός ιθαγενών του νησιωτικού συγκροτήματος Torres Strait (Torres Strait Islander) και μία από τις κορυφαίες καλλιτεχνικές Ενώσεις / Σωματεία τέχνης της Αυστραλίας.

bangarra

Έχουν διαδοθεί ευρέως σε εθνικό επίπεδο αλλά και σε όλο τον κόσμο χάρη στις ιδιαίτερες χορευτικές τους ικανότητες, τις ξεχωριστές θεατρικές φωνές, τα εντελώς μοναδικά ηχοτοπία και τους καλλιτεχνικούς τους σχεδιασμούς.

«Αυτή είναι μια ζωτικής σημασίας, εντελώς επίκαιρη ταινία που μιλά για το περίπλοκο παρελθόν και το παρόν της Αυστραλίας, παραμένοντας γεμάτη ελπίδα για το μέλλον. Πρέπει να την παρακολουθήσετε.» Flicks

Από την πρώτη φορά που είδα μια παράστασή τους, γοητεύτηκα!

Η μοναδική μουσική των ιθαγενών, ο συγχρονισμός της σωματικής τους κίνησης, τα χρώματα και τα πλούσια κοστούμια αναπαράγουν εμπειρίες των Αβορίγιων και των κατοίκων των Torres Strait Islander που εμπνέουν και προάγουν την ενσυναίσθηση και την κατανόηση των πολιτισμών της Αυστραλίας.

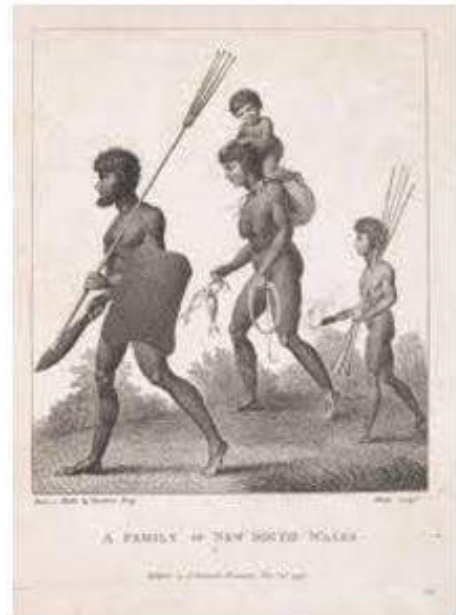
Λίγη ιστορία...

Οι Αβορίγινες και / ή Torres Strait Islander ήταν οι πρώτοι κάτοικοι της Αυστραλίας.

Όταν έφτασαν οι Αγγλοι το 1788, τους είδαν σαν ντόπιους.

Τους αντιμετώπισαν άσχημα, τους ανάγκασαν να ζουν σε στρατόπεδα, τους χρησιμοποιούσαν ως υπηρέτες και φυσικά, όταν γεννιόντουσαν τα παιδιά τους, τα έπαιρναν από τις μητέρες τους, για να ζουν σε ορφανοτροφεία σε άθλιες συνθήκες.

Μέχρι σήμερα, οι Ιθαγενείς περιμένουν δικαιοσύνη από την κυβέρνηση για τις αποφάσεις του 18ου αιώνα.

Stephen Page

Με επικεφαλής τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή Stephen Page, βρίσκονται σήμερα στο 32ο έτος της ηλικίας τους.

Η τεχνική χορού τους είναι σφυρηλατημένη με περισσότερο από 65.000 χρόνια πολιτισμού και ενσωματώνει τη σύγχρονη κίνηση.

Οι χορευτές της εταιρίας είναι επαγγελματικά εκπαιδευμένοι, δυναμικοί καλλιτέχνες που αντιπροσωπεύουν την κορυφή του αυστραλιανού χορού.

Η εταιρία περιλαμβάνει υπερήφανους Αβορίγινες και / ή Torres Strait Islander από διάφορες τοποθεσίες σε όλη τη χώρα.

Κατά την άποψή μου, η Bangarra επιδιώκει να ασχοληθεί με μερικά από τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι Ιθαγενείς και οι Αυστραλοί γενικά.

Κώστας Πατίνιος, *Κουνήσου μούχλα*, Αρμίδα 2014 (Κύπρος)

Είναι τέχνη να τρέχεις...

Είναι τέχνη να τρέχεις,
όπως το να αγαπάς, να ερωτεύεσαι,
να πέφτεις, να σηκώνεσαι,
να συγχωρείς, να ταπεινώνεσαι.

Γιατί η ευτυχία είναι επιλογή, που βρίσκεται σε κίνηση.

Εθνογαστρονομία

Strong Zero

Ko Shiratori, Ιαπωνία

Ένα οινοπνευματώδες ποτό προκάλεσε μεγάλη συζήτηση εδώ και παραπάνω από 10 χρόνια στην Ιαπωνία. Το Strong Zero, που είναι διαθέσιμο σε κάθε Mini Market ή παντοπωλείο (Convenience Store), έχει γίνει ένα από τα πιο

δημοφιλή οινοπνευματώδη ποτά ιδιαίτερα μεταξύ των φοιτητών και των εργαζομένων που ανήκουν στη εργατική τάξη.

Ο κυριότερος λόγος που γίνεται το Strong Zero πολύ αμφισβητήσιμο προϊόν είναι ότι ένα κουτάκι μόνο κοστίζει 1.7 ευρώ και ταυτόχρονα περιέχει 9%-12% αλκοόλ. Παρά το γεγονός ότι περιέχει υψηλό επίπεδο αλκοόλ, λέγεται ότι έχει

πολύ φρουτώδη και απαλή γεύση, η οποία δίνει τη δυνατότητα να πίνει κανείς μεγάλο ποσότητα σε μικρό χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα να αυξάνεται σημαντικά η επικινδυνότητα να γίνει κανείς εθισμένος στο Strong Zero.

Το Strong Zero άρχισε να τραβά την προσοχή του κοινού το 2009. Με αφορμή την παγκόσμια οικονομική ύφεση, πολλοί άνθρωποι άρχισαν να καταναλώνουν το Strong Zero. Ένα χαρακτηριστικό που έχουν οι καταναλωτές είναι ότι πίνουν το Strong Zero, για να μεθούν και όχι για να απολαμβάνουν τη γεύση, επειδή για να μεθύσουν, αρκεί να καταναλώσουν μόλις δύο κουτάκια.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το 2017 έγινε μια μεγάλη κίνηση στο διαδίκτυο, που ονομάστηκε «Η λογοτεχνία του Strong Zero». Πολλές σαρκαστικές αναρτήσεις, που εξέφραζαν την ανησυχία για το μέλλον και της στρεσαριστικής καθημερινότητας, υπάρχουν στο Twitter, όπως τα εξής. «Δεν πίνω το Strong Zero, για να είμαι μεθυσμένος. Πίνω, για να μην αντιλαμβάνομαι την πραγματικότητα γύρω μου», «Το

Strong Zero δεν είναι Zero. Είναι η ελπίδα που είναι Zero», «Το Strong Zero είναι ένα μαγικό ποτό που αισθάνεσαι πιο νόστιμο όσο πιο δύσκολη είναι η ζωή σου. Αν και το Strong Zero αισθάνεσαι άσχημα, τότε δεν έχω λόγια να σου πω».

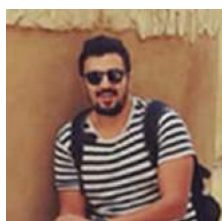
Το 2019, ένας διακεκριμένος ψυχολόγος έκρουσε τον κώδωνα του κινδύνου ότι το Strong Zero έχει γίνει ένας από τους κυριότερους παράγοντες που οδηγούν τους καταναλωτές στον αλκοολισμό, και ταυτόχρονα ισχυρίστηκε ότι έχει ανάγκη να τα απαγορεύουν οι αρχές. Όλοι ξέρουν, όμως, ότι η απαγόρευση της κυκλοφορίας του δεν θα λύσει κανένα πρόβλημα στην Ιαπωνία. Όπως εκφράζει μια ανάρτηση στο Twitter, «Δεν φταίει το Strong Zero. Φταίει η κοινωνία.»

Η κουζίνα στην αρχαία Αίγυπτο

Ahmed Elshora, Αίγυπτος

Με τον όρο «φαραωνική κουζίνα» εννοούμε το φαγητό που έτρωγαν οι κάτοικοι της αρχαίας Αιγύπτου. Οι πλημμύρες του ποταμού Νείλου, που ήταν ένα ετήσιο φυσικό φαινόμενο, κάλυπταν όλη την περιοχή γύρω από το ποτάμι. Πρόκειται για μια μεγάλη έκταση γης, που ήταν και παραμένει από τις πιο εύφορες εκτάσεις στην Αίγυπτο. Για

αυτόν τον λόγο έχει μια μεγάλη ποικιλία τροφίμων, όπως λ.χ. λαχανικά και φρούτα. Εκτός από τα λαχανικά και τα φρούτα, οι Αιγύπτιοι γνώριζαν και χρησιμοποιούσαν στη διατροφή τους το μέλι, τους χουρμάδες, τις σταφίδες, τα όσπρια, το κρέας, τα πουλιά και τα ψάρια.

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι ενδιαφερόντουσαν επίσης για την καλλιέργεια, για να μπορέσουν να εξασφαλίζουν τα τρόφιμα, προκειμένου να καλύπτουν τις ανάγκες τους με τον καλύτερο τρόπο. Σύμφωνα με τον αρχαιολόγο Magdi Shaker, οι χουρμάδες είχαν σώσει όλη τη χώρα από την πείνα κατά τη διάρκεια της ξηρής περιόδου, που είχε προκαλέσει η μεγάλη έλλειψη νερού.

Οι Αιγύπτιοι αγρότες έτρωγαν σε καθημερινή βάση μαρούλι, κάρδαμο, ραπανάκι, λάχανο, κουνουπίδι, φρέσκα

κρεμμυδάκια, άνηθο, μαϊντανό και κόλιανδρο. Οι κατασκευαστές των πυραμίδων έτρωγαν σκόρδο καθημερινά, για να τους παρέχουν μεγαλύτερη ενέργεια και ζωντάνια για τη σκληρή δουλειά που έκαναν. Πρόσφατες μελέτες έδειξαν ότι η σημασία αυτού του λαχανικού οφείλεται στην υψηλή διατροφική του αξία. Δηλαδή οι αρχαίοι γνώριζαν τη σημασία του φρέσκου φαγητού και τη σχέση του με την υγεία τους.

Χουρμαδιά ζωγραφισμένη στον τάφο ενός βασιλιά

Οι Αιγύπτιοι χρησιμοποιούσαν διάφορα είδη ψωμιού, όπως τα παρακάτω.
(Κάποιες από τις αναφερόμενες ονομασίες ισχύουν ακόμα μέχρι σήμερα.)

bataw

simit

Maltoot

Kasra

Khameer

Aish Baladi

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι χρησιμοποιούσαν στη διατροφή τους κρέας βοδιού, χήνας, κοτόπουλου, κατσίκας και ψάρια.

Από λαχανικά χρησιμοποιούσαν κρεμμύδια, σκόρδα, ραπανάκια, μαρούλια, αγγούρια και πράσα. Από όσπρια χρησιμοποιούσαν σιτάρι, κριθάρι, φακή και σουσάμι. Όσον

αφορά τα φρούτα, η διατροφή τους περιλάμβανε σύκα, συκόμουρα (sycamore), ιπποφαές (buckthorn), σταφύλια, ρόδια, καρπούζια και δαμάσκηνα.

ιπποφαές

συκόμυρο

Παραγωγή: Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι έβγαζαν λάδι από το σουσάμι, ενώ χρησιμοποιούσαν καστορέλαιο (castor bean). Επίσης, χρησιμοποιούσαν αποξηραμένα σταφύλια,

χουρμάδες και σύκα, ενώ από το γάλα έφτιαχναν τυρί και βούτυρο. Τα ποτά που χρησιμοποιούσαν στη διατροφή τους ήταν η μπύρα και το κρασί.

Οι διατροφικές συνήθειες των αρχαίων Αιγυπτίων

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι έτρωγαν σε μικρά τραπέζια και τα γεύματά τους περιλάμβαναν κρέας, πουλιά, λαχανικά και φρούτα. Στην καθημερινότητά τους περιλαμβάνονταν τρία γεύματα, από τα οποία τουλάχιστον το ένα ήταν

οικογενειακό. Το ψωμί ήταν βασικό στο τραπέζι τους, το οποίο στόλιζαν είτε με φρούτα είτε με γλυκά, όπως μελόπιτες και μαρμελάδες. Για μπαχαρικά χρησιμοποιούσαν γλυκάνισο, κύμινο, κανέλα, μάραθο, θυμάρι και μουστάρδα.

Φαραωνικά πιάτα

Συνηθισμένα πιάτα ακόμη και μεταξύ των φτωχών ήταν το ψωμί και η μπίρα μαζί με μερικά κρεμμύδια, σκόρδα, φακές, πράσα, ραπανάκια και αγγούρια. Έφτιαχναν και σούπες με περιστέρια, ενώ έτρωγαν μαρμελάδες από βραστά φρούτα αλλά και ζαχαρωμένα φρούτα.

Οι άνθρωποι της μεσαίας τάξης και των οικοδόμων έτρωγαν επίσης κρέας, ψωμί, λαχανικά και φρούτα και έπιναν μπίρα.

Το τραπέζι των πλουσίων ήταν γεμάτο με ψητά βόδια και χήνες, αγγεία γεμάτα με μπίρα και κρασί, καλάθια με φρούτα, πολλά είδη ψωμιού και ψωμί με βούτυρο, αβγά και γλυκά, όπως βλέπουμε στην παρακάτω νωπογραφία από την εποχή του φαραώ Ακενατόν.

Ο φαραώ Ακενατόν – ζωγραφιά που βρέθηκε στον τάφο του

Η προσφορά και η θυσία στην αρχαία Αίγυπτο

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι συνήθιζαν να προσφέρουν τροφές και διάφορα αντικείμενα ως δώρα στους θεούς τους, τα οποία έθαβαν μαζί με τους νεκρούς τους. Από τις πιο γνωστές προσφορές ήταν το μαλακό ψωμί, η μπίρα, τα φρούτα, το μέλι, οι αποξηραμένοι χουρμάδες, οι αποξηραμένες σταφίδες, το γάλα, τα καθαρισμένα φυστίκια, το βούτυρο, οι κατσίκες και οι χήνες.

Βρήκαν επίσης πολλά τρόφιμα στους τάφους των Φαραώ, που πίστευαν ότι θα τα χρειαστεί ο νεκρός μετά τον θάνατό του, όπως λ.χ. κομμάτια από βοδινό κρέας, όσπρια, ψωμί, μαγειρεμένο ψάρι, σούπα περιστεριών, ορτύκια μαγειρεμένα, μαγειρεμένα νεφρά, παϊδάκια βοδινού, βραστά φρούτα, μελόπιτες, τυρί και κρασί.

Το παρέλθουν επικοινωνεί με το παρόν

Οι άνθρωποι στην Αίγυπτο ακόμα διατηρούν ποικίλες παραδοσιακές διατροφικές συνήθειες και εκτιμούν την τέχνη του φαγητού. Το σύγχρονο αιγυπτιακό φαγητό είναι μία από τις πιο σημαντικές παραδόσεις που κληροδότησε η φαραωνική Αίγυπτο πριν από 7.000 χρόνια.

Τα παρακάτω είναι μερικά φαγητά που υπάρχουν μέχρι τώρα:

Τα κουκιά είναι πάντοτε ένα βασικό πιάτο μια φορά τουλάχιστον την ημέρα.

Το Fesikh ένα είδος ποταμίσιο ψάρι αλατισμένο, που είναι ένα χαρακτηριστικό φαγητό που κληρονόμησε ο αιγυπτιακός λαός από τους προγόνους του.

Βρέθηκε στη δυτική όχθη του Λούξορ.

Τα λούπινα είναι κάτι που σίγουρα τα έχει κάθε σπίτι όλο τον χρόνο.

Όπως κατά τη φαραωνική περίοδο, έτσι και σήμερα οι άνθρωποι στη σύγχρονη Αίγυπτο τρώνε σκόρδα, χουρμάδες, σύκα, συκόμουρα, ιπποφαές, σταφύλια, ρόδια, καρπούζια και δαμάσκηνα.

Τελευταίο αλλά εξίσου σημαντικό

Οι τροφές των Φαραώ που τρώμε ακόμα μέχρι τώρα, είναι δικλείδα ασφαλείας και εγγύηση υγείας και μακροζωίας. Οι διατροφικές τελετουργίες στην Αίγυπτο είναι γιορτές για την ίδια τη ζωή και μια αναζήτηση επικοινωνίας μεταξύ των

ανθρώπων, όχι μόνο των σύγχρονων, αλλά και μεταξύ αυτών του διαμαντένιου αρχαίου παρελθόντος με το δικό μας παρόν και μέλλον.

Η ελαφριά διατροφή (Light Food) στην Κίνα

Xinyue Qiu, Κίνα

Στην Κίνα, η έννοια «ελαφριά διατροφή» έχει έρθει σταδιακά στο προσκήνιο και γίνεται όλο και πιο δημοφιλής τα τελευταία χρόνια. Εδώ και αρκετό καιρό, υπάρχουν πολλά εστιατόρια σε εμπορικά κέντρα, στον δρόμο, ακόμη και για παραγγελίες στο σπίτι, που προσφέρουν ελαφριά φαγητά. Τα φαγητά σε αυτά τα εστιατόρια παρασκευάζονται κυρίως από λαχανικά, φρούτα και δημητριακά, εγκαταλείποντας τον κινεζικό τρόπο μαγειρέματος, όπως λ.χ. το τηγάνισμα και το ανακάτεμα.

Τι είναι αυτά τα ελαφριά φαγητά; Αρχικά ο όρος αναφερόταν σε τρόφιμα που ήταν εύκολα να μαγειρευτούν, μικρής ποσότητας αλλά και χορταστικά. Τώρα όμως έχει εξελιχθεί σε έναν γενικό όρο για τρόφιμα που είναι χαμηλά σε λιπαρά, με λίγες θερμίδες, λιγότερη ζάχαρη και αλάτι, και πλούσια σε φυτικές ίνες και θρεπτικά συστατικά. Η λέξη

«ελαφριά» δεν αντανακλάται μόνο στα υλικά, αλλά και στην πρακτική και την προετοιμασία. Τα τρόφιμα αυτά δεν χρειάζεται να μαγειρεύονται με περίπλοκο τρόπο και να καρυκεύονται υπερβολικά. Έτσι, διατηρούν μια πιο αυθεντική γεύση.

Αυτή η δίαιτα χαμηλών λιπαρών είναι πολύ δημοφιλής στους εργαζόμενους στις μεγαλουπόλεις.

Πρώτον, τα ελαφριά φαγητά έχουν καλύτερη γεύση και είναι πιο χορταστικά, ενώ είναι κατάλληλα για τη μείωση του λίπους. Οι εργαζόμενοι έχουν μεγάλη πίεση στην καθημερινή δουλειά. Τα συνηθισμένα γεύματα, που είναι πλούσια σε λάδι και αλάτι, είναι ανθυγιεινά και έχουν πολλές θερμίδες. Έτσι, οι εργαζόμενοι, για να τρώνε καλά και υγιεινά φαγητά, που όμως έχουν χαμηλή θερμιδική αξία, έχουν τα ελαφριά φαγητά ως την καλύτερη επιλογή.

Ταυτόχρονα, με την αυξανόμενη έμφαση στη διαχείριση του σώματος και την υγεία, η «ελαφριά διατροφή» έχει γίνει ένα νέο στοιχείο της μόδας, που είναι ποικίλο και ευέλικτο. Αλλά η ελαφριά διατροφή δεν είναι το ίδιο με τη δίαιτα, είναι πιο ελεύθερη και έχει περισσότερες επιλογές.

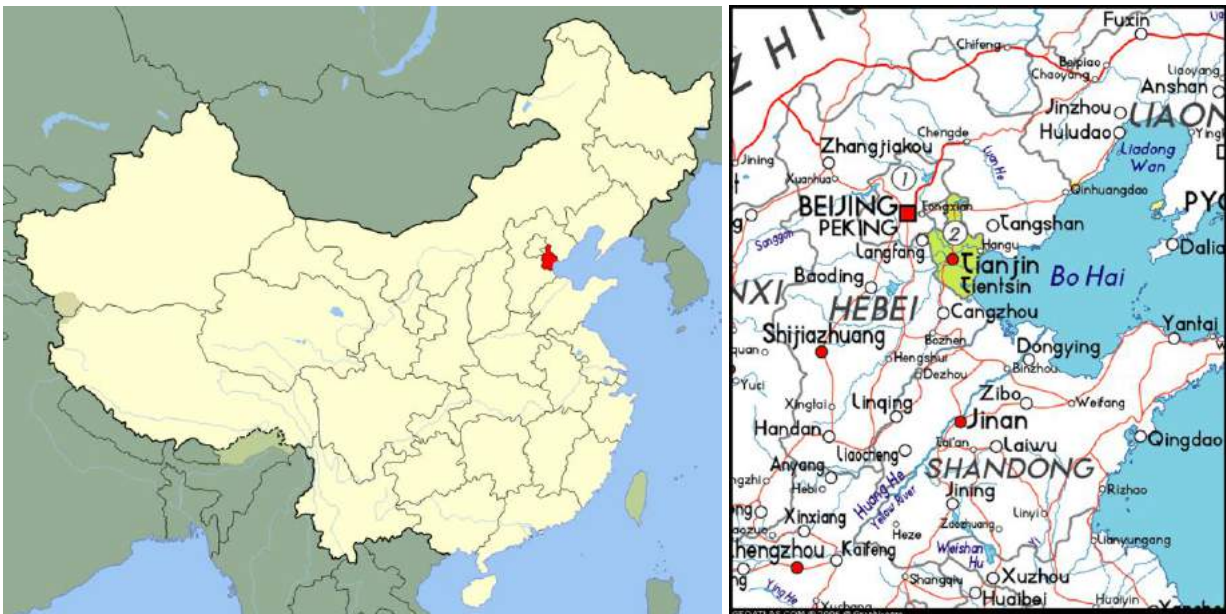
Το κινέζικο παραδοσιακό φαγητό Goubuli-baozi

Hongxin Liu, Κίνα

Στην πατρίδα μου, την Tianjin (Τιαντζίν), υπάρχει ένα παραδοσιακό φαγητό με ιστορία άνω των 100 ετών, που λέγεται Goubuli baozi.

Περιλαμβάνεται ως μία από τις υλικές πολιτιστικές κληρονομίες της Κίνας και μία από τις τρεις μεγάλες λιχουδιές στην Τιαντζίν. Πίσω από τη γέννηση αυτού του φαγητού, υπάρχει μια ενδιαφέρουσα ιστορία.

Στη Δυναστεία Qing (1644-1912), ένας φτωχός νεαρός ονόματι Gao Guiyou εργαζόταν ως μαθητευόμενος σε ένα κατάστημα τροφίμων, όταν ήταν 14 ετών και είχε το παρατσούκλι Gouzi. Στη συνέχεια, δημιούργησε το δικό του

κατάστημα, που ειδικεύοταν στην πώληση baozi. Το πολύ νόστιμο baozi του απέκτησε τεράστια δημοτικότητα σε σύντομο χρονικό διάστημα. Επομένως, ο Gouzi ήταν πολύ απασχολημένος με την επιχείρησή του, για να συνομιλήσει με τους πελάτες του. Έτσι, οι άνθρωποι άρχισαν να παραπονιούνται και να λένε «Goubuli», που σημαίνει «Ο Gouzi δεν μιλάει στους ανθρώπους».

Διαφορετικοί ήταν και οι πελάτες του Goubuli baozi σε διαφορετικές εποχές. Στην αρχή, επειδή το εστιατόριο του Gouzi ήταν στημένο στην προβλήτα, τα baozi του πωλούνταν κυρίως σε φτωχούς ανθρώπους, όπως βαρκάρηδες στις αποβάθρες, караβοτραβηχτές και μικρούς εμπόρους. Αργότερα, τα Goubuli baozi γίνονταν όλο και πιο διάσημα και σταδιακά έφτασαν μέχρι και το παλάτι του αυτοκράτορα. Αφού η μητέρα του αυτοκράτορα δοκίμασε τα Goubuli baozi, ήταν πολύ έκπληκτη, επειδή έτρωγε συχνά ακριβό φαγητό, αντί για φαγητό των απλών ανθρώπων. Αργότερα,

αυτό το φτηνό φαγητό έγινε σταδιακά δημοφιλές μεταξύ των ευγενών.

Στη σύγχρονη εποχή, το Goubuli baozi έχει γίνει σύμβολο της Τιαντζίν. Όταν οι άνθρωποι σκέφτονται αυτή την πόλη, σκέφτονται το Goubuli Baozi. Στην Τιαντζίν, λόγω της ανάπτυξης του τουρισμού, το Goubuli Baozi είναι πολύ ακριβό. Μόνο οι τουρίστες έχουν την οικονομική δυνατότητα να δοκιμάσουν να φάνε το Goubuli Baozi, αλλά δυστυχώς οι ντόπιοι δεν τα τρώνε ποτέ.

Tianjin

Hotpot: το φαγητό των Bang Bang και των βαρκάρηδων στην κινέζικη πόλη Chongqing

Binxiang Weng, Κίνα

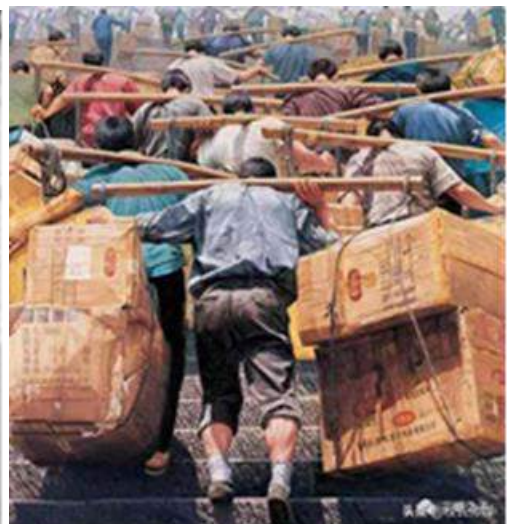

Στην πόλη Chongqing, ο αχθοφόρος λέγεται Bang Bang.

Επειδή το εργαλείο του είναι απλώς ένα ξύλινο ραβδί, το οποίο στην τοπική διάλεκτο λέγεται Bang Bang, έτσι ονομάστηκε η δουλειά Bang Bang. Με δύο νάιλον σχοινιά δεμένα στα ραβδιά, οι Bang Bang περιπλανώνται στον

δρόμο ψάχνοντας για κάποιον εργοδότη. Έρχονται από την ύπαιθρο και είναι προσωρινοί αχθοφόροι στους δρόμους της Chongqing.

Το 2010, μπορούσες να δεις τους Bang Bang παντού στο Chongqing. Ο αριθμός τους ήταν πολύ μεγάλος. Υπήρχαν 300.000 έως 400.000 στην πόλη, ηλικίας από έφηβους έως 50 και 60 ετών. Συνήθως ήταν άντρες, ενώ υπήρχαν και αρκετές γυναίκες.

Μέχρι σήμερα, σχεδόν ποτέ δεν μπορεί κανείς να βρει κάποιον/κάποια Bangbang στο Chongqing λόγω της

ραγδαίας οικονομικής ανάπτυξης και βελτίωσης της κοινωνικής ευημερίας. Όλα τα πράγματα μεταφέρονται με ασανσέρ και άλλα μηχανήματα. Κυρίως, βγάζουν περισσότερα χρήματα στην ύπαιθρο, σε σύγκριση με τη δουλειά του αχθοφόρου.

«Στην πλάτη του είναι η ζωή, στο χέρι του είναι το μέλλον.»

Επίσης, στο Chongqing υπήρχαν και πολλοί βαρκάρηδες, που δούλευαν και ως «καραβοτραβηχτές», δηλαδή ως εργάτες που τραβούσαν το σκάφος από την κάτω όχθη του ποταμού

προς την άνω όχθη, όπως φαίνεται στις παρακάτω φωτογραφίες.

Τι έτρωγαν οι Bangbang και οι βαρκάρηδες;

Στην περίοδο 1821-1851 ανάγεται το hotpot. Εκείνη την εποχή, πολλοί Bangbang πήγαιναν σε αγροκτήματα βοοειδών, για να πάρουν μερικά πεταμένα εντόσθια αγελάδας, τα οποία ήταν δωρεάν. Συνήθως οι άλλοι δεν ήθελαν τα εντόσθια και οι αχθοφόροι δεν είχαν λεφτά για κρέατα.

Ύστερα, γύριζαν στα σπίτια τους πάνω στις βάρκες. Τα εντόσθια τα έπλεναν στον ποταμό, τα έκοβαν σε μικρά κομμάτια και τα μαγείρευαν σε μία μεγάλη κατσαρόλα, στην οποία έβραζε μια καυτή, πικάντικη, αλμυρή και μυρωδάτη μαρινάδα. Τα έτρωγαν οι βαρκάρηδες.

Η κατσαρόλα χωρίζεται σε 9 περιοχές, για να τρώνε 9 άτομα. Έτσι είναι πολύ βολικό και οικονομικό για βραδινό.

Όπως βλέπουμε, έχει πάρα πολύ κοκκινοπίπερο στο hotpot. Επειδή τα εσωτερικά όργανα των ζώων έχουν άσχημη μυρωδιά, πρέπει να χρησιμοποιηθούν πολλά κοκκινοπίπερα, για να καλυφθεί αυτή η δυσάρεστη μυρωδιά. Τώρα όχι μόνο οι φτωχοί το τρώνε, αλλά σχεδόν όλοι οι κάτοικοι αγαπάνε το hotpot. Και το φαγητό εμπλουτίστηκε. Δηλαδή σήμερα έχουμε όχι μόνο εντόσθια, αλλά πολλά πλούσια φαγητά που έχουν μπει επιπλέον στο τραπέζι, όπως φρέσκα κρέατα, λαχανικά, κ.ά.

Σήμερα στην Κίνα, το Chongqing hotpot έχει γίνει το πιο δημοφιλές φαγητό όλων των ηλικιών. Οι νεαροί κινέζοι συνηθίζουν να πάνε στο hotpot εστιατόριο για πάρτι ή συγκέντρωση.

Σύμφωνα με μια έρευνα: «Το hotpot είναι ευρέως αποδεκτό από τους Κινέζους καταναλωτές. Λόγω της πλούσιας και ποικιλόμορφης επιλογής συστατικών hotpot που μπορούν να καλύψουν τις μεμονωμένες γευστικές προτιμήσεις και την

αυξανόμενη ζήτηση για κοινωνικές συγκεντρώσεις, το μέγεθος της αγοράς hotpot στην Κίνα αυξάνεται με ταχείς ρυθμούς. Το 2020, λόγω των επιπτώσεων της επιδημίας, το μέγεθος της αγοράς hotpot της Κίνας μειώθηκε στα 438 δισεκατομμύρια γιουάν, σημειώνοντας μείωση 15,57% από έτος σε έτος. Με τη βελτίωση της επιδημίας, το μέγεθος της αγοράς της αναμένεται να φτάσει τα 850,1 δισεκατομμύρια γιουάν μέχρι το 2025.»

Το φαγητό στην ελληνική λογοτεχνία

Κάτω από τη σκάλα ήταν η πόρτα που οδηγούσε στην υπόγεια κουζίνα. Στο καθαυτό βασίλειο της Λωξάντρας. Στο σκοτεινό μα πολυαγαπημένο αυτόν Άδη με τα μεγάλα φουρνέλα του και τις φουφούδες και τις μασιές και τα μυγιαστήρια και τους μπαλαδάδες του κιμά.

Στην κουζίνα ο Ταρνανάς –ένα μικρό αρμενάκι που της το προξένεψε ο Αρμένης ο ψαράς– πότε τεντζερέδες τρίβει με αρένα και με λεμονόκουπα, πότε κιμά κοπανίζει πάνω στη σανίδα, πότε χαμένος μέσα σε σύννεφο πούπουλα κάθεται στη μέση της κουζίνας και μαδά πουλερικά. Και οι γάτες ένα γύρο οργιάζουν.

- Ψιστ! Κακόν – καιρό – να – μην – έχεις, αδικιωρισμένο, θα με πετάξει κάτω! Να! Φάε! Φάε, λάμια!

Όταν ακούς τη Λωξάντρα να βλαστημά τις γάτες, αυτό πάει να πει πως τις ταΐζει το κρέας και έχει τύψεις.

Τη γλεντά τη ζωή της η Λωξάντρα μέσα σ' αυτή την κουζίνα.

Μαγειρεύει για να τέρπει και να τέρπεται. Και όλη την ώρα

δοκιμάζει το φαΐ σ' αλάτι του. Τρώει εκείνη, δίνει και στον Ταρνανά.

- Διές και συ, πώς σε φαίνεται σ' αλάτι του;

- Μμμ... δυσκολεύεται να απαντήσει ο Ταρνανάς, πρέπει να ξαναδοκιμάσει. Η Σουλτάνα, η υπηρέτρια, πατάει τις φωνές:

- Καλέ κυρία, αύριο θα μεταλάβετε, κοτόπουλο τρώτε;

- Ποιος έφαε, μωρή κοτόπουλο;

Το φαΐ δοκίμασε η γυναίκα σ' αλάτι του. Με τον καιρό πήρε πόδι η Σουλτάνα απ' την κουζίνα. Προβιβάστηκε σε καμαριέρα και η κουζίνα κηρύχτηκε σε απαγορευμένη ζώνη. Εξακολουθούσαν όμως να νηστεύουν κανονικά.

Όταν η Λωξάντρα τελείωνε το μαγείρεμα, έβγαζε την ποδιά της κουζίνας, έτριβε τα χέρια της με λεμονόκουπα και ανέβαινε στην τραπεζαρία, σέρνοντας από πίσω όλες τις μωσκές της Δύσης και της Ανατολής. Σκορπώντας γύρω της χαρά και ευδαιμονία.

(Εστία, Αθήνα, 1979)